

КВІТЕНЬ, Ч. 4

APRIL 1975

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXII Ч. 4 КВІТЕНЬ APRIL, No. 4 Vol. XXXII

Жінка і зарібкова праця	1
С. Гурко: Анахронічне. Весняний ранок	1
М. Савчак: Фінансова перебудова у практиці	2
А. Кущинський: Великодні звичаї	4
На ювілейний дар. Наша обкладинка	6
Д. Гуменна: Радісне великоднє оповідання	7
С. Луцька: Трипільські мальованки (Д. Гуменна)	8
Л. Бурачинська очолила комітет "Року Жінки"	9
Наше інтерв'ю: Л. Бюра: При аналізі підприємств (М. Шиприкевич)	10
Прощаємося з друкарнею "Америка"	11
Тільки між нами і телефоном. Л. Калинович	12
Редакцію відвідали. Відгуки	13
Калейдоскоп жіночого життя. С. Луцька	14
І. Савицька: Докторат з пльомберки	15
Що читати. М. Тарнавська: І. Савицька: 3 пташиного лету	15
Вісті з Централі	16
Молоді союзанки при праці	18
Our Life	19
СФУЖО	23
Вишивка	25
Наше харчування	26
Хроніка Округ: Округа Огайо	27
Замість квітів. Посмертні згадки	32
Нашим малюкам	34
Річні збори	обкл.

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любич

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Іщук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

Адреса Редакції:

Our Life Editor
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 674-5508

Адреса Адміністрації:

Our Life
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодиноке число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Editor: **Uiana Llubovych**
tel. 674-5508 (cod. 212)

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Екзекутива:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинєць	— протокуляр- на секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Марта Яцушко	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка
<i>Референтури:</i>	
Ірина Захарко	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітня
Маруся Бек	— зв'язків
Камілія Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— сусп. опіка
Галина Сміндак	— пресова
Дора Рак	— статутова
<i>Вільні члени</i>	
Орися Зінич	
Анастасія Вокер	
<i>Контрольна Комісія:</i>	
Ольга Муссаковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкевич	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА

АНГЛІЯ: "НАШОГО ЖИТТЯ"

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England
Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Netting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Darla Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5, Rumfordstr. 21

ЖІНКА І ЗАРІБКОВА ПРАЦЯ

Міжнародній Рік Жінки поставив перед очі громадянства, але теж і самих жінок, часто несвідомих несправедливого стану речей, різні аспекти жіночої проблематики. Одним з них є справа жіночої зарібкової праці. Підкреслюю зарібкової, бо заняття жінки-господини це також праця важка, інколи і відповідальна. Українка в порівнянні до інших жінок завжди мала більш самостійне і відповідальне становище, хоча б наслідком воєн, які відтягали чоловіків у походи, залишаючи відповідальність за рід і сім'ю на жінку. Характеритичне, для прикладу, що першою жінкою лікарем у колишній Австро-Угорщині була не німкеня, полька, чешка чи мадярка, а українка д-р Софія Окуневська-Морачевська.

У Рокі Жінки — українські жінки призначили місяць квітень працюючій жінці. У сьогоднішньому нашому числі містимо перше з черги інтерв'ю з жінками затрудненими у різних професіях, на цей раз з контролером банків (жінок у цій професії у США тільки декілька) у наступному розмова з жінкою пляновиком будови міст і т. д. Але хочемо теж коротко познайомити з акцією, яка зміряє до зрівняння прав у ділянці праці і винагороди за неї, тобто з т. зв. ERA (Equal Rights Amendment) тобто 27 поправка до Конституції США.

Її вперше представлено для рішення Конгресові у 1923 році і від того часу рік-річно повторювано цю пропозицію. Допіру 12 жовтня 1971 р. прийняла цю поправку Палата Представників США (354 голоси проти 23-ох), а Конгрес — 22 березня 1974 р. (84 голоси до 8). До кінця 1974 р. ратифікувало її 33 Штати, а для правосильности треба ратифікації 38-ох Штатів.

Довкруги ERA постало цілий ряд мітів, які беруть під сумнів користі, які вона принесе жінкам. Для прикладу: якщо ви вдоволені своєю ролею домашньої господині, то цей закон вам непотрібний, а навіть, кажуть, що він примусить жінок працювати, залишати дітей без опіки та йти до зарібкової праці; заперечене буде право до аліментів; жінки працюючи відбирають працю чоловікам; ERA змінить співвідношення чоловіків і жінок тощо. На ділі якраз навпаки: рівна винагорода за працю піднесе повагу і вартість праці домашньої господині, бо це її вільний вибір рішає про таку, а не іншу працю, домашня праця буде вважатися рівним вкладом до спільного господарства, що матиме теж вплив на окреслення висоти аліментів у випадку розводу чи сепарації.

Кожна дев'ята на десять жінок в Америці працює зарібково, як не постійно, то у якомусь періоді свого життя. Актуально 44% жінок у працездатному віці працюють, а становлять вони 38% усіх працюючих в США. Одна з трьох жінок матерей дошкільного віку дітей працює, щоб допомогти до удержання сім'ї. Жінки йдуть до праці спонукані такими ж причинами, як і чоловіки, передусім з konieczности заробити. Але ж чоловіки заробляють за таку саму працю щонайменше 20% більше, ніж жінки з такими самими кваліфікаціями. Щож до змін співвідношення між статями, то за словами сенатора із Штату Кентакі Марльона Кука: "ERA не спроможна зробити з чоловіка джентелмена, як і не всилі змусити його, щоб перестав бути джентелменом"

На обгортці: Гагілки -олій- Іван Труш, 1905.

Our cover this month: "Hahilky" an oil painting by Ivan Trush, 1905.

НАШЕ ЖИТТЯ, КВІТЕНЬ 1975

Анахронічне

Ой, весно, весно,
Красна Дівце,
Красна Дівце
Щей Відданице,
Та чого ж мене
Ти цураєшся,
Вулицею йдеш,
Не вітаєшся,
До мого двора
Не повертаєш,
На весіллячко
Не запрошуєш.

Я б Тобі, Весно,
Коровай спекла,
Зеленим гільцем
Закосичила,
Коровай спекла,
Закосичила,
На весіллячку
Щей заладкала,
На весіллячку
Повелицидни
З молодицями
Білолицими.

Ой, відай мені
Дома сидіти,
Коровайчанок
Не увидіти.

Весняний ранок

(доці Маріїці)

Йде доріжкою дівчина
В світлі соняшних променів,
Цокочуть черевички
По дзвінку асфальту,
Танцюють твиста
Кучері на плечах,
Чорняві кучері,
Позолочені сонцем.

Доріжка,
Сонце,
Дівчина —
Ранок Весняний.

С. Гурко

Доповідь виголошена під час XVII Конвенції СУА

Праця Головної Управи СУА в основному спирається на два елементи: позитивне наставлення членок до цілей організації і на фінансову допомогу відділів для здійснення цих плянів. Найперше мусимо собі усвідомити, що плянів праці ніхто нам не накидає. Самі членки через своїх делегаток на конвенціях (як ось на XVII-ій) укладають пляни в комісіях, а пленум їх затверджує. Головна управа бере на себе велику відповідальність і обов'язок, але реалізувати їх може тільки відповідно до співпраці і піддержки відділів.

На Конвенції зібрався найкращий актив організації на те, щоб поміркувати над працею у минулому, над відношенням відділів до Централі, а теж на те, щоб зробити висновки та надати правильний напрям нашій праці на майбутнє.

Многогранну працю відділів засвідчують не тільки звіти поодиноких референтур але також касові обороти даного відділу. Моїм завданням є на підставі фінансових звітів представити нашу працю за останні 24 роки. До Головної Управи на всіх 112 Відділів надіслали свої звіти 77 Відділів і на цій підставі зроблене це зведення. Ці звіти відзеркалюють у цифрах жертвенну працю членок поодиноких відділів, а також виявляють, яку фінансову піддержку дістала Головна Управа від відділів.

Звітні листки проаналізовані тут в чотирьох аспектах:

- 1) рух членів за останні 24 роки.
- 2) різновидність членських вкладок.
- 3) фінансова господарка у відділах.
- 4) позитивне наставлення членок до своєї організації.

Ці всі елементи в'яжуться, а правильне їх розуміння напевно вплине на дальші досяги і майбутній розвій нашої організації.

1) Табеля, яка показує приріст членок за останні 24 роки свідчить, що впродовж цього часу постало 83 нові відділи. Бачимо, що наша організація під чисельним оглядом справді розвивалася. Найбільше новозаснованих відділів припадає на 1963-65 рр — 15 відділів, а в 1968 р. — 7 відділів. Від цього часу число новозаснованих відділів поступово спадає, а за останні два роки, з прикрістю стверджуємо, засновано по одному відділі.

Це саме помічаємо і в загальному прирості членок. 24 роки тому СУА нараховував 1268 членок, сьогодні 3719. Були роки імпазантного росту організації. До цього досягу причинилося зусилля і віддана праця поодиноких організаційних референток у відділах і округах. Останні роки, як показує табеля,

дають малий приріст нових членок. Старші віком, силою природнього закону, відходять, наші ряди з року на рік маліють, і їх тяжко доповнити новими членками. Чи повірите, що за останній рік прибуло в цілій організації 12 членок?

Чи такий стан можна вважати задовільним? Спитаймо, вживаючи заголовка статті Іванни Рожанковської: "Де наші жінки?" Чому так багато з них стоїть осторонь СУА? Чи кампанії приєднання нових членок були цілковито використані? Чи наша організаційна референтура була на висоті своїх завдань? У цьому ювілейному році вона повинна б подвоїти зусилля, особливо над приєднанням молодих членок, яких в рядах СУА тепер небагато. Молоді членки, повні свіжих сил і ідей, повинні приготуватися, щоб прийти на зміну і своїм вкладом праці запевнити дальший зріст СУА.

2) Підставою бюджету кожної організації повинні бути членські вкладки. Пригляньмося, як це виглядає: кожний відділ ухвалював висоту вкладки після своєї вподоби, а у деяких відділів прихід з вкладок разюче малий. Для прикладу: на 6.325 дол. загального приходу — членські вкладки дали 143 дол., або на 12.055 дол. прихід з членських вкладок 747 дол. Ще в іншому відділі з членських вкладок вплинуло 282 дол. Постає питання: з чого ті відділи покривають свої адміністраційні витрати і обов'язкові вплати до Централі?

Є відділи господарка яких базується на вкладці. Для прикладу: 2-ий Відділ на загальний оборот 17.470 дол. членська вкладка дала суму 6.111 дол.; 16-ий Відділ — на загальну суму обороту 8.276 дол. вкладки дали 4.048 дол; 83-ий Відділ — на суму обороту 22.124 дол. членська вкладка дала 4.358 дол. Ті відділи у своїх приходах виказують менші суми із збірок, пожертв, імпрез, тоді коли у других відділах членки мусять інтенсивно працювати, щоб придбати фонди.

Цікаве теж зіставлення приходів і витрат провадження світличок. Переглядаючи їх, бачимо, що деякі відділи додавали до удержання світличок невеликі суми, а є теж такі світлички, які самі себе удержували, а навіть залишали невеличкі прибутки. Напевно ті світлички були поставлені на здорових основах, і ними із розумінням своїх обов'язків опікувалися батьки дітей, залишаючи відділові СУА керівний нагляд над ними. Це обчислення зроблене на підставі 17-ти відділів (на всіх 25), які вважали за свій обов'язок прислати звітні листки. Загальна сума витрат на удержання тих світличок винесла 65.745 дол., тоді коли загальний прихід виказує суму 70.016 дол.. З цього видно, що при відповідній адміністра-

ції і співпраці батьків, світлички можуть самі себе удержати, а невеличка грошева резерва напевно буде використана для дальшого їх розвою.

3) У першому 25-літті існування СУА, обороти існуючих тоді 58 відділів винесли 169.705 дол. У другому 25-літті обороти 77 відділів, які виконали свій обов'язок та прислали до Централі звітні листки, виказують суму 1,252.412 дол. Наочно бачимо різницю в оборотах, але теж і велику різницю у видатках. Не дивлячися на цілі СУА, які ухвалила Конвенція, кожний відділ господарив своїми прибутками по своїй вподобі і жертвував більші або менші суми на різні громадські і церковні цілі. Не наводжу маркантних прикладів, але членки кожного відділу повинні усвідомити собі наскільки їхній відділ піддержував здійснення намічених цілей СУА.

Наведу два зіставлення, а самі цифри скажуть багато:

За других 24 роки відділи жертували:	
на школи в Америці	49.832.-дол.
на церкви в Америці	55.675.- "
на "Церкву в Потребі"	16.021.- "
на суспільну опіку	180.780.- "
на університет в Гарварді	15.135.- "
на інші громадські і освітні цілі	60.625.- "
разом на суму	378.067.- дол.

Рівночасно на фонди своєї організації зложено 70.683.-дол.

Диспропорція тих двох сум-разюча. Постає питання: для кого ми властиво працювали?

Ми працювали для всіх, а найменше для своєї організації! Може, кожний відділ цього не запримічував, але у загальному зіставленні бачимо наочно, як наші гроші, придбані не раз великим зусиллям, розпорошувались. У відношенні до своєї організації ми вважали вистачальним вирівняти обов'язкові вплати, а для заспокоєння совісти післати "щось" на фонди СУА, бо "так годиться".

З хроніки відділів Округи Дітройт довідуємося, що один відділ (26) впродовж 40 років існування "зложив на народні цілі 83 тис. дол., а з нагоди свого ювілею на будову дому для старших 500 дол.". Інший відділ (23) звітує, що склав на всенародні цілі 30.985 дол. Ми віримо, що членки цих відділів керувалися шляхетними відрухами, але скільки ці відділи зложили на цілі СУА в хроніці не подано, а звітних листків не надіслали. Суспільна опіка вдячна і широка ділянка, працюймо в ній в міру наших спроможностей, але вона не може домінувати у наших плянах праці.

4) Нашу працю у минулому характеризує уривок з доповіді Іванни Рожанковської: "Замість спільних цілей і завдань, постало у нас стільки цілей, скільки було відділів, а спільним знаменником, що нас лучив, залишилась вкладка до Централі і журнал. Поза

тим кожний відділ робив, що хотів. Зчасом деякі округи почали думати про свої цілі, а на боці лишилась організація, як цілість, та її завдання і програма".

Перед нами виринає питання: чи маємо далі йти тією утоптанною дорогою?

Ми повинні усвідомити собі, що кожна з нас має чотири обов'язки, які в практиці повинна зуміти розрізнити:

Перший обов'язок супроти нашої Церкви. Будувати і піддержувати церкви, це обов'язок кожної з нас як парафіянки. Були голоси, що деякі членки СУА виступають проти церкви. У нас усіх у серці глибоко закорінені два поняття: Бог і Батьківщина! Ми це винесли з рідної землі! Але я маю відвагу сказати: "Любим нашу церкву до глибини власної кишені, а не до глибини відділової каси!"

Другий особистий обов'язок, супроти ширшої громади. Тут належать усі наші пожертви на загально громадські цілі, на молодечі організації, поміч інвалідам, сиротам чи датки на дім старців. Не надуживаймо для тих цілей каси відділів, а заховуймо деяку пропорцію і уміркованість у тих датках. Пам'ятаймо, що СУА не є допомогою організацією та усвідомім собі що СУА це також громадська одиниця, яка повинна стати сильною ланкою у системі громадської праці. СУА — організація не сама для себе, СУА взяв на себе обов'язки, яких ніхто інший не реалізує.

Опіка над світличками це велика відповідальність перед громадою. Світлички — основна підстава, яка зупиняє асиміляцію нашої дітвори, дає найменшим підбудову в задержанні своєї ідентичности.

Під час Конвенції ми чули у всіх відмінках: музей, для музею. Чи є місце відповідне для нашої музейної збірки тощо. Ця збірка це праця, яку розпочали наші попередниці. Поважні основи її були заложені у важкий час депресії. Чи не було б нам соромно не піддержати фінансово розпочатого діла? Завершення музею це буде ще одна духовна цінність, яку передасть Союз Українок нашій спільноті.

Третій обов'язок це обов'язок батьків супроти своїх дітей. Не виконуймо його коштом каси відділу. В одній хроніці відділ подає, що опікується гуртком бандуристів і закупив бандури для цього гуртка. Подумаймо чи не повинні це були зробити батьки так, як купують. піяніна, які далеко дорожче коштують?

Тема, яку опрацьовую найбільш невдячна і суха! Наведеними прикладами і цифрами не хотіла я нікого діткнути, але при їх помочі зробити немов іспит збірного сумління, щоб ми могли побачити наші недоліки.

(Вийняток із рукопису "Великодні звичаї українського народу")

Повернувшись із свяченим з церкви, гуцули обходили з тим свяченим, головно — з паскою, все обійстя, спинялися коло кожної худобини, доторкалися свяченою паскою й промовляли: "Щоб так ніщо не бралось, як нічого не візьметься свяченої паски". Обходили й пасіку, у кого була, і потім заходили до хати. У кого була дівчина на відданні, клали їй паску на голову й промовляли: "Абись у людей була така велична, як паска пшенична!".

На Слобожанщині був звичай, повернувшись з церкви зі свяченим, мастити натщесерце свяченим салом губи, ніс і все обличчя — "щоб у літі не бопіло і не тріскало від вітру та сонця".

В інших місцевостях перед тим, як сісти за стіл, розговлялись, вся родина вмивалася. Мати наливає у велику череп'яну миску холодної води, а на дно миски кладе три червоні крашанки. Першою вмивається дівчина, потім хлопці і мати, а останній батько. Після кожної особи воду міняють, але крашанки залишаються ті самі. Їх вибирає дівчина, щоб "краща була". Тоді вже починається розговіння.

Найстаршою обрядовою формою розговін можуть похвалитися Поділля, Волинь та Західня

ФІНАНСОВА ПЕРЕБУДОВА

(продовження)

Ті три обов'язки не мішаймо з четвертим — супроти нашої організації. Я навмисне не вживаю слова "Централа", бо воно може звучати як щось далеке, майже чуже. Не часто вживаю назви СУА, а кладу натиск на слова Наша Організація. Хотілося б, щоб Союз Українок Америки був для нас на правду нашою духовою потребою. Ми свідомі того, що зміна нашого наставлення вимагає часу і праці над собою, а я додам, що треба ще й охоти і доброї волі.

Яка складна праця годинника, як точно вимірює він час. Праця його залежить від прецизійної праці кожного колісця. Коли зрозуміємо цю істину, що Округи і поодинокі відділи творять організаційну цілість СУА, коли у нас буде спільна мова і дія, а СУА стане нашою духовою потребою, тоді не буде труднощів у здійснюванні ухвалених плянів.

З вірою в наші цілі, зі свіжою енергією, продовжуймо будувати світле майбутнє чергового 50-ліття нашої організації, пам'ятаючи слова Уляни Кравченко: "Лиш з діла нащадки муть судити нас!".

Галичина. Там господар з мискою, повною свяченого обходить тричі навколо столу. Ставши обличчям до святих образів, він розрізує на тарілці кілька свячених крашанок і кінчиком ножа або ложечкою підносить, ніби причащаючи, частину яйця кожному до рота і промовляє: "Дай, Боже, ще й на той рік дочекатися світлого празника Воскресіння Христового в щасті і здоров'ї!". Вся родина молиться Богу і сідає за стіл застелений білим обрусом та заставлений найліпшими наїдками та напитками.

В південних степах України, на Херсонщині а також на Полтавщині є цікавий звичай ставити на великодній стіл тарілку, на якій могилкою насипана земля з зеленою травичкою, що росте на ній. Для цього здебільшого сіють у ту землю овес або інше збіжжя за два тижні перед святами. Зелень повинна вирости так, щоб у неї могло сховатися яйце. Навколо цієї "могилки" кладуть кілька червоних крашанок, скільки в цій родині померло рідних. Ця символічна могилка, що пригадує спільне святкування з рідними покійниками, стоїть на столі поруч з паскою цілий тиждень. Сама ж зелень на столі нагадує пробуджену на весні природу.

Під час розговін звичайно не забувають час від часу промочити горло, але упиватися не можна, бо хто уп'ється на розговінах, то цілий рік буде ходити немов у півсні, бо "так його Бог покарає".

* * *

Згадаємо ще про "обливаний понеділок", себто про другий день Великодніх свят.

Вогонь і вода були "найвищими чистителями й святителями в давнину". Вони залишилися і на сьогодні такими. Ці стихії, за віруваннями мали необмежені сили й властивості: проганяти й відвертати лихі сили, надавати силу матері землі для її родючості, для високих урожаїв та приплоду, додавати здоров'я та силу людині, радість, добробут та багатство і т. д. Ці давні вірування легко зв'язати в народньому побуті з прийняттям християнства, бо ж знаємо, що Іван Христитель хрестив водою, а що грішників буде карати вогнем вічним, щоб те зло знищити без сліду.

Зокрема, глибока віра у силу води. Коли на весні дівчина і хлопець будуть облиті водою, — будуть упітку дощі, буде урожай, а облиті будуть цілу весну і літо чисті, здорові, сильні, розумні... Дівчата одружаться з вимірними хлопцями, а хлопці зі "своїми" дівчатами...

Самий спосіб обливання виконувався дуже

конспіративно, приховано, зненацька... Цей "магічний", колись чарівний і "дуже важливий" звичай-ритуал, через який викликали весняний дощ, а тим і урожай, щасливе парування та добробут був майже по всій Україні.

В Обливаний понеділок парубки, зустрівшись з дівчатами, обливають їх водою. За це дівчата обдаровують їх крашанками, а у вівторок можуть віддавати хлопцям тим же самим, себто обливаючи їх також зненацька, не жаліючи ні святочного убрання, як також не звертали на те уваги і хлопці при обливанні дівчат в понеділок.

На Гуцульщині дівчата в Обливаний понеділок дають легіням "галунки" себто писанки. Але не дають просто, а ховають за пазуху, а легінь у неї відбирає писанку, звівши наперед легку боротьбу. Діставши, врешті, дівчину до води, обілле її водою, а буває, що й скупає цілу. Цілком імовірно, що звичай обливатися водою та ще й біля річки, як то водиться у гуцулів, прийшов до нас із старовинного Риму через західно-європейські країни. Московський уряд трактував цей звичай як чисто поганський, і "Правительственный Сенат" указом 17 квітня 1721 року урядово заборонив його вживати.

Не згадуємо про звичай виводити коло церкви на Великодні Свята хороводні гагілки, бо про їх зміст, символіку та походження треба було б написати цілу книжку.

На третій день Великодня залишався на Україні ще донедавна ще один звичай з порівнюючи вже недавніх часів. В той день "відпроваджували свято". Селяни збиралися на музики й веселилися. І ось в цей день провадити порядок в громаді доручалось молоді. Для того молодь вибирала з-поміж себе одноголосно "отамана" і "отаманшу" та "підотамана" і "підотаманшу". Чи не була це пригадка молоді про колишні славні козацькі часи, що про них мала б згадувати молодь хоч раз на рік. При тому ті вибори по традиції були дійсними тоді, коли названі кандидати обирались голосами всіх учасників, бо в єдності й солідарності сила.

Багато ще було в нас Великодніх звичаїв. Але згадаємо ще лише про великодні дзвони, що в них дзвонилося весь час на протязі трьох Великодніх днів. На Великдень кожний наш християнин старався бодай кілька разів смикнути за мотузку і вдарити в дзвін, бо це за народним віруванням приносить щастя, зокрема тоді добре родила гречка... Колись на Україні були такі люди, що вмели дуже гарно видзвонювати — "грати" на дзвонах. Був на Полтавщині один такий дзвонар Андрій, про якого спеціально згадує Олекса Воропай, описуючи звичаї нашого народу. Всі люди, де б вони не були в Полтаві та в околиці, вибігали на двір і, як зачаровані, стояли й слухали передзвони дзвонаря Андрія. То були справді божественні звуки, що могли

виходити тільки з-під рук Богом обдарованого мистця. Вже з самого досвіту на Великдень Андрій на дзвіниці. Він прикріплював на кожну ногу по мотузку від п'ятох невеличких дзвонів, а мотузки до п'ятох інших брав у руки. Мотузки ж з трьох найменших дзвонів тримав у зубах. Позад нього у великий дзвін бив його помічник, а в два середні дзвони, так звані "підчаски" допомагали дзвонити ще два хлопці. То було "тріо" варте уваги самого Бетговена... Говорили про Андрія, що він міг би стати добрим композитором, якби йому дали належну школу...

У першу по Великодні неділю, Томину, в церкві роздається артос. Артос представляє воскреслого Христа, що являвся Апостолам. За церковним переказом цей звичай походить з апостольських часів, коли Апостоли, сідаючи за стіл, лишали вільне місце для Ісуса Христа і клали на цьому місці хліб, що пригадував їм Христа. Роздавання ж артоса (білої пшеничної паски) вірним до споживання означає, що Христос дає нам себе у вічне причастя.

Тут цікавим буде подати пояснення самого слова "Артос" — хліба з пшениці, що походив, як пояснюють учені знавці, з української прадержави "Ар-Таніс" або — "Орос-Таніс", що пізніше звалася Тмуторокань.

На Вороніжчині існував звичай, що артос висушували, терли на муку, засипали її у мед, яким підгодовували бджіл.

У понеділок або у вівторок відбувались "проводи". Громада вірних із священником йде хресним ходом з корогвами на цвинтар привітати своїх померлих. Там відправляється коротка літія, а тоді великодніми стравами поминають покійних, ходять "у гості" з могили на могилку, а на добру пам'ять по небіжчиках роздають милостиню старцям, щоб і вони помолитися за упокій. Цей звичай поминання на "могилках" зовсім нагадує стародавні "тризни" і з певністю лишився нам, українцям, ще від дохристиянських часів...

Як бачимо, багато наших великодніх звичаїв мають ознаки сивої давнини. Більшість їх є такі своєрідні, шляхетні і прекрасні, що ми можемо справді похвалитися такою прегарною спадщиною.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА:

1. Віктор Андрієвський — Звичаї й обряди українського народу. Київ, 1941 р.
2. Олекса Воропай — Звичаї нашого народу. Мюнхен, 1958 р.
3. С. Килимник — Український рік у народніх звичаях. Вінніпег 1959 р.
4. Олекса Степовий — Звичаї нашого народу. Нью-Йорк, 1959 р.
5. Євген Онацький — Українська мала енциклопедія. Буенос Айрес, 1957 р.
6. Брокгауз і Ефрон-Енциклопедический словарь, С. Петербург, 1891 г.
7. о. Володимир Білинський — Дещо з історії Великодніх святкувань. "Америка", Філадельфія, 6 квітня 1974 р. та інші.

**ЗА М. БЕРЕЗЕНЬ 1975 р. ЗЛОЖИЛИ
ОКРУЖНІ УПРАВИ
І ВІДДІЛИ СУА**

- 435 дол. — Округна Управа Нової Англії
  - 400 дол. — членки 59 Відд. Балтімор
  - 230 дол. — членки 51 Відд. Мілвокі, Віскан.
  - 210 дол. — членки 13 Відд. Честер
  - 160 дол. — членки 64 Відд. Нью-Йорк
  - 100 дол. — членки 66 Відд. Нью-Гейвен
  - 120 дол. — членки 32 Відд. Ірвінгтон
  - 70 дол. — членки 71 Відд. Джерзі Ситі
  - 40 дол. — членки 4 Відд. Нью-Йорк
  - 40 дол. — членки 73 Відд. Бріджпорт
- Разом 1,805 дол.**

Йорк, Агнес Ярема (чл. 4 Відд.) — Нью-Йорк, по 25 дол. — Українська Федеральна Кредитівка "Самопоміч" — Джерзі Ситі, як пожертва на Музей СУА від Катерини Коць (71 Відд.) яка зложила в банку свою ощадність — Українська Федеральна Кредитівка "Самопоміч" — Джерзі Ситі, як пожертва на Музей СУА від Євгенії Рубчак-Єнсен, яка зложила в банку свою ощадність. —
— УККА — Бріджпорт — Розалія Полчій (чл. 72 Відд.) Нью-Йорк, Євгенія Рубчак — Єнсен (чл. 71 Відд.) — Джерзі Ситі, Софія Серафин (чл. 4 Відд.) — Нью-Йорк, по 20 дол. — Я. Я. Гуменюки — Джексон Гайтс, Н. Й., Марія Савчак (чл. 64 Відд.) — Нью-Йорк, по 10 дол. — М. Стефанишин — Філадельфія, Марія Роговська (чл. 32 Відд.) — Ірвінгтон Дольорес Салабун (чл. 32 Відд.) — Ірвінгтон

Разом 655 дол.

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

- 150 дол. — Оксана Луцька — Нью-Йорк
- 100 дол. — Марія Ржепецька (чл. 64 Відд.) — Нью-Йорк
- по 50 дол. — о. Декан Антін Борса — Джерзі Ситі, О. Гірна — Нью-

Список членок Відділів, які викупили цеглини по 10 дол. буде проголошений в наступному числі "Нашого Життя".
Поля Книш фінанс. реф.

ВІТАЄМО "ТИСЯЧНИКІВ"

**1000 ДОЛЯРІВ НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД зложив
33 ВІДДІЛ СУА — КЛІВЛЕНД ОГАЙО**

виконуючи тим свою декларацію, яку 33 Відділ зложив першим, ще перед XVII Конвенцією СУА!

На нашій обкладинці сьогодні репродукція картини Івана Труша "Гаївки" або "Гагілки". Коли дивимось на неї, оживає перед нами мальовничий сценарій: прицерковна левада, де молодь і діти старовинними хороводами-грами-гаївками вітали весну. Весну в природі, яка все наново будиться з-під білого смертного покривала зими до життя, до нового росту, але рівночасно і передусім у свій власний, молодечий і традиційний спосіб проявляла радість з воскресіння Христа, який заперечив смерть, приніс надію і віру у вічне життя. У тих великодніх грах, гаївках заховалась, як ніде, може, прадавня традиція і залишки давніх поганських вірувань пов'язаних тісно з явищами природи, а теж з новою могутньою вірою у воскресіння, у життя вічне. У гаївках сліди не тільки давніх вірувань і традицій, але теж і давнього побуту.

Іван Труш у питомий йому ліричний і поетичний спосіб, але без пересолоджування, зобразив цю сцену. На тлі дерев, які ще не розвинулися, але яких корони вже наче оточені мрячкою, що віщує провесну, дівчатка у кожухах ще, але деякі босоніж, ступають по землі, яка ще насякла зимовою вологістю. Чорно-білий (на жаль) знімок не віддає вповні краси цієї картини великого майстра кінця XIX-початку XX століття Івана Труша.

Цей уродженець Галичини після закінчення гімназії в Бродах, студював у Краківській Академії Мистецтв, де тоді директором був Ян Матейко, а опісля Юліян Фалат і, яка була тоді (поза Віднем) осередком мистецького життя Австрії і дала найвизначніших польських малярів того часу. Там теж зустрів Іван Труш малярів: Олексю Новаківського, Осипа Куриласа, а в українській громаді Василя Стефаніка і інших. Коротко

Ет... Хіба в Америці відчуваєш по-справжньому Великдень? От у нас!... Ну, я старі часи не дуже то пам'ятаю, ще мала була. Потім "советська власть" наші свята заборонила, у церкві зсипний пункт зробила. Село без хреста на церкві стало якесь сліпе, наче безоке...

Отож, як лише тільки утекли червоні, — зараз наше село заворушилося. Вже за німців церковцю відбудували, підремонтували. Так, що й правити можна. Біло вималювали, нанесли образів, вишиванок-рушників, квітів. Прикрасили, — все, як має бути. Навіть і хреста придбали, їздили за ним аж хтозна куди. Ото тільки — нема попа. Вже й до Харкова їздили, напитували, — нема, хоч запали! Старенький дяк знайшовся, а священника таки нема. А тут Великдень зближається. Люди хочуть паски посвятити, а нема кому.

Одна там старезна бабуся була в нас. Вже порохно з неї сиплеться, — а мудра! Вона всю Службу Божу могла вам слово в слово переказати. Прийшла вона, ця староденна бабуся, та й каже, що її унук знайшовся, якось то вдалося втекти йому з червоної армії. Отож, — каже, — той унук колись, як ще був маленьким, то прислужував у церкві. Вона його посилала і вчила, як треба, на добру путь наставляла.

— Там таке пам'ятливе, — прихвалювала бабуся свого внука, — що й куди там! Воно вже тоді всю Службу знало напам'ять, а тепер я підучу... Аби тільки схотів! А співає ж, але ж то голос має!

— Так як? Він же не висвячений! Де це видано, щоб червоноармієць паски святить? — сумнівалися старі люди. — Але тут же й додавали: — Він, отой Сергійко, хлопець, правда, несогірший...

Але бабуся й тут краще за всіх знала. Невисвячений має право всю Службу правити до "оглашених" і "херувимської", а всі тропарі й кондаки може кожен невисвячений віруючий проказувати.

Почали ми просити того парубка.

— Та я ж не вмію, забув! — відмовлявся.

— Нічого, бабуся навчить! Аби ти тільки нам паски посвятить!

Як почали просити, як почали...

Як тільки парубок дав свою згоду, зараз пошили йому ризи із свійського вибіленого полотна, понашивали на них хрести. Все це — під бабчиним наглядом. І виявляється — нічого він не забув, усі тропарі й кондаки, усі церковні напиви понагадував. Там трохи й бабуся підучила, а трохи — старенький дяк. Знайшлася в бабуся краплиночка свяченої води, от нею й більше води освятили, скільки треба.

Та й прийшов Великдень.

Наш хлопець, як би справжній священник, усі тропарі й кондаки чудово виголосив, нам паски посвятить. Все честь-честью, все, як за старих часів. Всі такі раді! Почали парубка напередіми обіймати та цілувати, христосуватися. Христос Воскрес! — Воістину Воскрес! — Оце тобі крашаночка! — А це — пасочка від мене! — Хлопець також до кожного: "Христос Воскрес!, Христос Воскрес!"

Але ж то був радісний день! Справжній Великдень!

І таке вирувало щось невимовно радісне навколо, і такий же був той Сергій піднесений та щасливий, що так його шанують, що так зумів за священника справитися! Наповнився він великим захватом і захотілося йому не окремо кожному сказати, а на весь свій дзвінкий голос до всіх, до цілого світу вигукнути. Він підніс руки догори і згукнув:

— Да здрав...

Забув!!!

О-о, згадав!!!

— Хай живе Ісус Христос!

— Слава! — підхопили школярі, а за ними й усі молодші. Та й старі.

1972

НАША ОБКЛАДИНКА (закінчення)

доповняв він свої студії у Відні і Мюнхені. Повернувшись до Львова стає не тільки визначним малярем, але організатором мистецького життя, публіцистом, рецензентом. Їздить на Україну звідки привозить пейзажі, в тому відомий "Дніпро біля Києва", а з поїздок по світі цікаві екзотичні пейзажі та побутові сцени.

Іван Труш малює не тільки

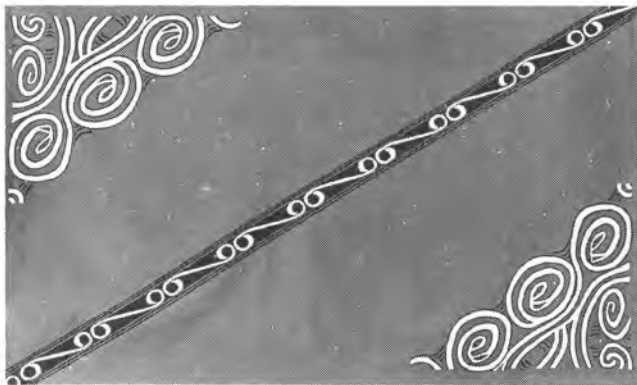
пейзажі. Його портрети Лесі Українки, Івана Франка, Кардинала Сембратовича, В. Старосольського звертають увагу "своїм композиційним задумом, глибиною розкриття внутрішнього світу людини".* Малює теж побутові сцени, особливо з Гуцульщини, як "Трембітарі", "Дві гуцулки" і, одна з найкращих, "Гагілки", якої частину містимо на нашій обкладинці.

Наша коротенька нотатка нехай пригадає нам його, а може заохотить когось зробити виставку його творів, які можемо знайти у деяких колекціонерів, а хочби навіть і репродукцій. Варто, щоб молодше покоління побачило, що наше мистецтво існує не віднині, і то мистецтво писане з великої букви.

*Я. Нановський: Іван Труш. "Мистецтво". Київ-1967

ТРИПІЛЬСЬКІ МАЛЬОВАНКИ

Авторський вечір присвячений 70-літтю Докії Гуменної. Голова Об'єднання Українських Письменників "Слово" Григорій Костюк у вступній промові змальовує надзвичайно цікавий та важкий шлях ювілятки, зупиняючись зокрема на ранньому періоді творчості письменниці. На сцену виходить скромна літня жінка в чорній вечірній сукні. Зачитує кілька уривків з своїх творів. Сцена прикрашена мальованками ручної роботи письменниці. Мальованки притягають мою увагу своєю оригінальністю. Вони прикрашені трипільським орнаментом. Виявляється, Докія Гуменна не тільки письменниця в повному розумінні цього слова, але й народній художній талант з Божої ласки. Ряд наших літераторів проявляв зацікавлення і творчість у різних ділянках мистецтва. Сьогодні ми відкрили в цьому ряді всебічно обдарованих письменників і Докію Гуменну. Мальованки й техніка їх виконання настільки мене зацікавили, що домовляюся з письменницею зустрітись і докладніше про це поговорити.

Мальованка роботи Докії Гуменної. Взір навскоси с. Петрини, Басарабія; по боках с. Кадіївці, Полтавщина.

Fabric painting — artist Dokia Humenna.

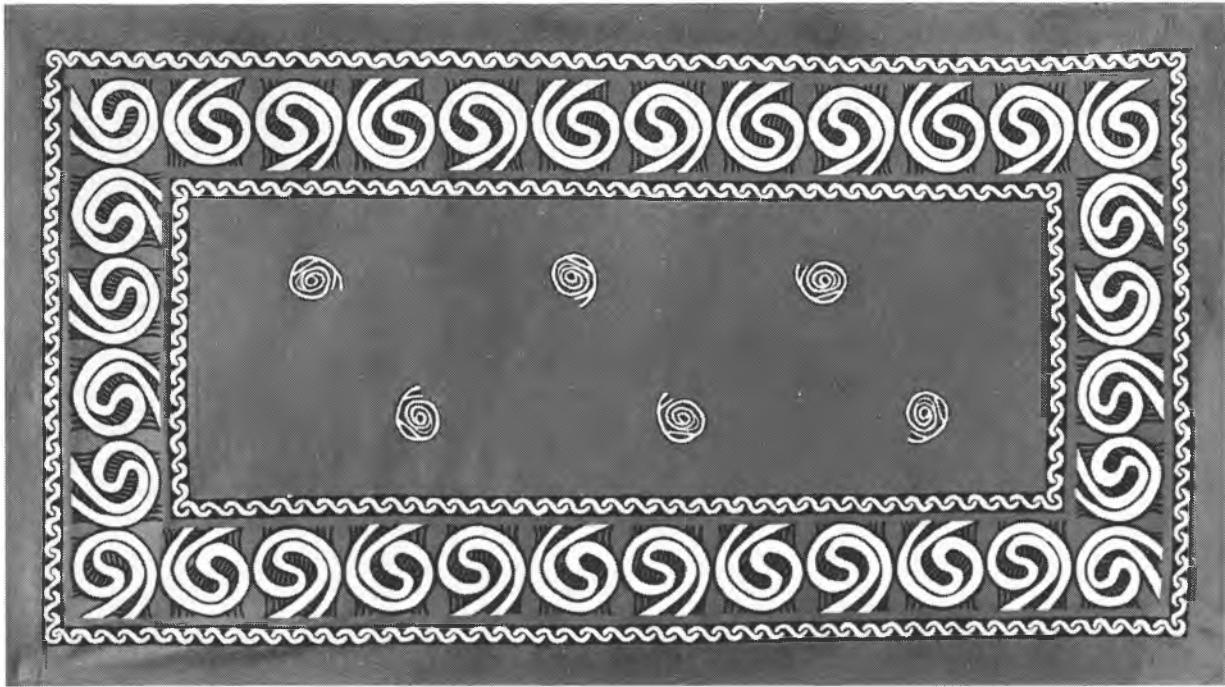
Зустрічаємося в скромному помешканні Докії Гуменної на подолі Нью-Йорку. Помешкання прибране мальованками. Це більші полотна, які письменниця розмальовує олійними фарбами та прикрашає різним орнаментом. Мене особисто цікавлять мальованки охрової барви на яких виведений у білих та чорних кольорах трипільський орнамент. Письменниця в своїх творах "Велике Цабе" (1952 р.), "Благослови Мати" (1966 р.) вперше в популярній формі відтворила в повній величчю епоху трипільської культури. Одночасно вона творить трипільські мальованки, які неначе доповнюють її літературну творчість. Техніка виготовлення мальо-

Докія Гуменна

ванки не дуже складна, однак вимагає уваги, точності, знання народньої орнаментики, мистецького смаку в підборі кольорів, терпеливості та любові до мистецтва. Підібравши відповідне охрове чи цеглястого кольору полотно, Докія Гуменна шукає підходящий орнамент, який вона відтворює з мальованих зразків черепків трипільського посуду з археологічних збірок. З розкопів відомо, що трипільці розмальовували не тільки посуд, але й хати, отже орнаменти представляють не виключно взори з кераміки. Цей основний орнамент (переважно меандр у різних видах) вона побільшує відповідно до розміру полотна, переносить його на грубий папір (картон) та витинає відповідну форму, яку прикладає до полотна й зарисовує контури. Опісля олійними фарбами малює орнамент. Кінцевий вислід — прекрасна ручної роботи мальованка, якою може пишатися кожне модерне помешкання. А які чудові скатерті чи покривала на ліжка можна робити з мальованок! Якщо ж мальованки виконані на доброму полотні або крепліні (поліестрі), їх можна прати, так що виходить навіть практично.

Докія Гуменна розказує... Коли вперше почала писати в 1920-30 роках, чужо почувалася у вузьких рамках дозволеного соціалістично-реалістичного стилю української радянської дійсності. Критики закидали їй "примітивізм", "перестарілу християнську мораль", радили їй бути більш "сучасною" та "політично грамотною". Безпідставні закиди довели до того, що молода письменниця вирішила, що коли вона "примітивна", треба їй повертатися в т. зв. примітивні історичні часи. Вона починає ревно вивчати праісторію української землі, заглиблюючись у збірниках і звітностях археологічних експедицій. Письменниця просиджує годинами в київських бібліотеках, вивчає цей матеріал, дедалі більше захоплюючись праісторією свого краю. Її особливо зацікавила доба трипільської культури, яка існувала на українській території 3.500 років до Христа. В 1938-39 роках бере участь в археологічній експедиції Інституту Археології Академії Наук УРСР, яку очолювала Тетяна Пассек, спеціалістка в трипільській культурі. Експедиція досліджує поселення на урочищі Коломийщина біля Києва, недалеко села Трипілля. Тут відкрито 39 трипіль-

Мальованка роботи Докії Гуменної. Взір с. Кадіївці, Поділля.

Fabric painting — work of Dokia Humenna.

ських жител, які були розташовані на узгір'ї серед урожайних земель. Знайдено фундаменти хат, домашнє устаткування, жіночі статуетки, черепки розмальовані трипільським орнаментом тощо. Ці археологічні знахідки так полонили письменницю, що вона вирішила присвятитися всебічному вивченню тієї старовинної культури, живопис якої випереджає єгипетський, грецький і китайський. Письменниця вилила в своїх літературних творах свої роздуми над цією прадавньою культурою, яку деякі дослідники вважають найстаршим підложжям українського народу.

Коли відзначаємо 70-ліття цієї заслуженої сеньйорки українського слова та 50-ліття її творчої праці, варто призадуматися й поробити відповідні заходи, щоб у цей ювілейний рік громадянство видало їй ще недруковані твори. В Докії Гуменної лажать готові до друку й чекають видавця дві збірки, а саме мандрівничі нариси п. з. "Дар Евдотєї" та збірка коротких оповідань "Різьбар Час", які авторка називає українськими новелями американського походження. Поява цих творів буде найкращим подарунком для авторки.

ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА — ОЧОЛИЛА КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ "РОКУ ЖІНКИ"

На нарадах Президії УККА, які відбулися 4-го квітня у Нью-Йорку на внесок мгр. Іванни Рожанковської, створено Крайовий Комітет "Року Жінки" який очолила Лідія Бурачинська. У склад Комітету увійшли як заступниці голови: У. Целевич, М. Бек, О. Кузьмович; секретар: С. Букшована; членки: Д. Степаняк, М. Душник, О. Селепина, Л. Чайковська, З. Карпінська, Г. Климчук, Д. Бойдуник, Л. Різник і М. Савчак та чоловіки: о. М. Харина, о. Е. Новицький, Я. Гайвас, І. Базарко, І. Білінський, М. Степаненко, В. Омельченко, В. Шандор, М. Шмігель і А. Лозинський.

Зв'язковою між Крайовим Комітетом "Року Жінки" і Екзекутивою УККА погодилася бути мгр. Іванна Рожанковська.

Слід підкреслити рішення про те, що всі імпрези "Року Жінки" повинні мати загальногромадський характер і в них повинні взяти участь всі громадяни, що якраз найшло свій вираз у тому, що в склад Комітету увійшли не тільки жінки але й чоловіки.

Пані Володимира Демус жертвувала свій гонорар у сумі 10.- дол. на запасний фонд "Нашого Життя"

Щиро дякуємо

Зворот коштів поїздки з Показом Історичної Ноші на 50-літті СУА в Нью-Гейвені, які, у сумі 20.00 дол., складаю на фонд купівлі Дому СУА в Нью-Йорку.

МАРІЯ САВЧАК

ПРИ АНАЛІЗІ ПІДПРИЄМСТВ

Міжнародній Рік Жінки! Його гасла доходять до нас із преси й телевізії у формі панелів і дискусій. Час від часу вириваються вони й на нашому терені. Вся увага нашої громади спрямована на оборону жінок-в'язнів чи допомогу жінкам України. Але міжнародній, а тим самим і Рік Української Жінки реєструє також осяги жіноцтва. Таку дослідну працю поділено на місяці, і в квітні хочемо розглянути жінку-фахівця.

Є багато таких між нами. Деякі з них на видатному становищі і ми вже познайомились із ними на сторінках "Нашого Життя". Але з нагоди Року Жінки шукаємо звання, в якому досі мало було жінок. Господарство й фінансова політика — це така твереза ділянка праці! Як почуваються жінки-фахівці в такому "реальному" середовищі? Чи цей світ господарських зусиль та й оцінки їх має якусь привабливу силу?

Жінка-фахівець, яку ми вибрали для цієї розмови, усміхається на це питання. Марта Шиприкевич уже 8 років працює як федеральний контролер банків. Працю на цьому становищі вона досягнула завдяки студіям економії, що мають назву "Business Administration". У відділі Державного Фінансового Управління до того часу майже не було жінок. А коли вона зголосилася, коротко по закінченні студій, її прийняли навіть без початкового іспиту. Мабуть заважила її університетська оцінка.

Завдання, яке вона виконує, звучить дуже сухо: контролю банків! Нам увижаються безконечні колони цифр, відсотків, зисків і втрат. Що тут принадного для молоді гарної дівчини? Такою є Марта, як сидить перед нами в невимушеній позі й відповідає на наші запитання.

— Ви помиляєтесь моя праця дуже цікава. Ще під час студій цікавилась господарськими проблемами, особливо любила аналізу підприємств. Адже кожне підприємство це неначе живий організм, що виказує прикмети розквіту або занепаду. А те, що я тоді вивчала теоретично, тепер маю нагоду бачити в практиці.

— Але ж ви обмежені до самих банків! До однієї тільки галузі господарського життя.

— Власне, що ні. Це правда, що я, а радше ми (на контролю вирушає ціла група) маємо завдання переглянути діловодство банків. Але, як відомо, банки вкладають (інвестують) свої гроші у різні підприємства. Ця форма інвестиції є дуже різноманітна — від звичайної позички аж до повної опіки. Нашим

Марта Шиприкевич —
контролер банків

завданням є переглянути й ці господарські почини, в які банки вложили свій гріш.

— Тоді справді маєте нагоду до аналізу підприємств! І то кожного разу інших. Чи це не вимагає кожночасної зміни, подорожування?

— Я люблю рухатися. Наша робота пов'язана з Пенсільванським стейтом і я вже добре пізнала його за ці роки. Не раз доводиться і тиждень і два перебувати в якомусь місті. Деякі банки чи підприємства відвідую вже кілька разів.

Розпитую про техніку контрольної роботи. Виявляється, що в контрольній групі один є керівником, що заплановує контролю і приділяє роботу. Є також його асистент, рід секретаря, що збирає звіти від членів контрольної групи і складає головний звіт. Керівник підписує звіт і відповідає за нього.

А як із керівником групи? Чи жінкам це становище доступне?

— Так, я вже два роки є "екзамінером" (керівником) групи. Нелегко воно нам дісталось (разом зо мною стала ще одна дівчина). Коли вийшов нам час складати іспит на це становище, нагло чомусь ці іспити припинили. Мовляв, є доволі "екзамінерів", і свіжого допливу непотрібно. Так тривало кілька років. Але ми не вступалися і при кожній нагоді робили заходи. Врешті допустили нас і ми склали цей іспит за першим разом. А деякі з наших колеґ ще й досі стараються...

— Чи тепер уже більше жінок у федеральній контрольній службі?

— В останніх роках приймають. Це появилось мабуть у відповідь на сучасні кличі американського жіночого руху. Виглядає тепер, що в тому напрямку немає обмежень.

— А як виглядає заробітна платня? Чи вона нижча від чоловічої?

— У федеральній службі вона зрівняна. Одначе при контролі банків чи інших підприємств заува-

жується різниця платень жінок і чоловіків аж до 15%. Навіть коли в останньому часі промоція жінок покращала, то платні жінок це не торкається.

Отже виходить, що Міжнародній Рік Жінки ще й тому потрібний. Єдина нагода дати знати цілому світові про цю яскраву несправедливість, що її зустрічає жінка-фахівець на своєму шляху. Таких є більше, але це одна з суттєвих.

— Чи зустрічаєте в своїй роботі українців?

— Майже ні. Мушу зазначити, що на цю роботу мене спрямувала товаришка-українка, яка тоді в тому уряді працювала, але вже покинула цю працю. Оного разу у часі контролі мені сказали, що один із керівників підприємства, де наша група тоді була, українець. Але я не встигла цього перевірити, бо ми саме від'їжджали.

Подивляю цю молоду українку, що пробилася собі дорогу до відповідального посту у зовсім новій ділянці. Майнула думка — як проходить її дозвілля? Чим вона заповнює вільні дні?

— Мої "вікенди" і свята проводжу в домі своїх батьків у Філядельфії. Там зустрічаюся з гуртом молоді, що з ними подружилася в часі студій. А в вакаційному часі знов піддаюся привабі змін і руху — тоді подорожую. Тільки вже не по Пенсільванії, а по широкому світі.

Тепер пригадую собі, що Марта демонструвала прозорки зі своєї подорожі до Австралії, а пізніше до Югославії чи Іспанії. Так вона здійснює потребу зміни середовища, що її вимагає її живий, допитливий розум.

На цьому закінчуємо нашу розмову. Вона збагатила мене не тільки вглядом у невідому дотепер ділянку праці. Але показала (а це нечасто трапляється) молоду людину в гармонії зі своїм званням. Воно дає їй задоволення своїм змістом та й розважає різноманітністю своїх завдань.

Л. Бура

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ:

Залучую 100.- дол. на "Запасний фонд" журналу. Ваш цінний журнал передплачую вже, менш-більше, чверть століття і хочу у цей малий спосіб виявити свою вдячність тим одиницям котрі вложили роки свого таланту, здібностей і тяжкої праці щоби це видання постійно виходило і щоби затримати його цікавим, корисним і все на високім рівні. Оцінюю також те що пробуєте пристосувати журнал до теперішніх часів. Бажаю на будуче, на далі, найкращих успіхів. Також бажаю СУА з нагоди ювілею всего найкращого. З глибокою пошаною і щирим привітом

Йоганна Михайленко

ПРОЩАЄМОСЯ З ДРУКАРНЕЮ "АМЕРИКА".

Хоч уже від січня "Наше Життя" складається у друкарні "Компютопрінт" в Кліфтоні, то ще досі ми не попрощалися з тими, які друкували наш журнал тридцять років, з друкарнею "Америка". Може тому відкладали ми цей офіційний момент прощання, що нам таки трохи шкода було розставитися з цією друкарнею та її працівниками. Модерні способи одне, а інша річ призвичаєння та й сантимент до атмосфери друкарні, її поспіху, руху, гомону, а навіть запаху фарби. Так попередня редакторка, а тепер співробітниця "Нашого Життя", Лідія Бурачинська, як і теперішня редакторка, а колишня співробітниця журналу, Уляна Любич — обидві любили цю працю в друкарні, навіть коли вона вичерпувала, нервувала і навіть злостила. Але треба було цю прощальну візиту відбутися, тож обидві редакторки вибралися до друкарні.

Прощаючись Лідія Бурачинська у кількох гарних і теплих словах звернених до директора друкарні Гната Білинського подякувала за співпрацю, доброзичливість і виrozumіння. В адміністрації друкарні попрощалися ми теж з радником Іваном Третяком, який веде канцелярію цієї інституції.

Опісля обидві, колишня і теперішня редакторки, попрощалися з усіма присутніми працівниками друкарні, вручаючи їм на пам'ятку видання СУА недруковані в цій друкарні.

Не всі з тих, хто складав, друкував і вислав журнал, були присутні. Деякі вже не працюють, інших, тих хто колись тридцять років тому працювали, нема вже в живих.

З лінотипистів при прощанні присутнім був Володимир Візнер — англомовний складач — та Степан Микитка, який в останніх роках не тільки складав українські тексти, але теж "ломив", тобто верстав наш журнал. Це давні, досвідчені працівники і вони вкладали багато зусилля не жаліючи сил, не раз навіть у вільні дні, щоби гарно й добре зложити НЖ. Колись складали теж Василь Дорошенко та Роман Швед, але вони вже тут не працюють.

Дальшим етапом у "продукційному процесі" це "ломка" або по-українському верстання журналу, тобто розбивання тексту на сторінки та розміщення ілюстрацій тощо. Це окрема вмільість, яка вимагає не тільки технічного знання, але теж мистецького трактування. "Наше Життя" верстав колись бл. п. Теофіль Рудакевич, згадуючи якого Лідія Бурачинська розказує про його особливе почуття гумору та дотепність. Після нього верстав числа Еміліян Яремко, а останньо Степан Микитка, незалежно від

того, що він, як було сказано, складав український текст на лінотипі. Його пам'ятаємо зі Львова, де був управителем друкарні НТШ. Свою працю він знає і любить, не байдуже йому як виглядає наш журнал. Вміє читати, як зрештою і інші складачі навіть найгірше письмо, хоч вимагається щоб текст був написаний чітко. Має він своє "гоббі" — поштові марки, а теж є знавцем львівського діалекту навіть зладив його словник. Знає теж львівські жарти. Хоч при праці не завжди жартує, бувають "бурі і громи", але їх завжди розладоує добрий гумор і жарт.

Друкували НЖ, тобто помножували на друкарській машині: бл. п. Дмитро Гонта та бл. п. Теофіль Рудакевич, а потім Василь Дорошенко, який з цієї друкарні відійшов. Останньо друкував Михайло Феркуняк, який теж часто служив нам своїм транспортом, забираючи "по дорозі" до друкарні. Він теж має свого "коника" — це хата в Лігайтоні, яку сам плянує, будує, прикрашує. Має там гарний город, на якому, як припускаємо, найважлиша горо-

дина це паприка. Добрий гумор і жарти йому теж не чужі, але дуже гнівається на курців, бо походить з гір, тож любить свіже повітря.

Прийшла черга на експедицію, яку колись вів інж. Іван Левицький. Тепер вона у руках милої, гарної п. Анни Демяник. Вона залюбки працює при музиці, яка, може, заглушує гуркіт друкарської машини. Кажуть, що музику люблять хороші люди. Її руки швидко, швиденько підсовують числа під адресар. Тоді вже число переходило до рук Дмитра Ясінського, який відвозив його на пошту.

З ними добре нам було працювати, бо їм залежало на тому, щоб число було гарне, і ми їм за це вдячні.

Так коротко згадали ми тут тих усіх, з якими працювала довгі роки редактор Лідія Бурачинська, а останні два роки Уляна Любович. Вони обидві попрощалися сердешно з працівниками друкарні "Америка". На все добре!

Тільки між нами і телефоном...

НАШІ І ВАШІ чи... трохи довір'я?

Різні конкретні чи уявні кордони ділять групу людей. Нас ділять віроісповідання, річка Збруч, околиці міста чи села, така чи сяка організація. Очевидно, ці кордони, зокрема ці уявні — не зникли і на цих континентах серед нашої спільноти. Наш приятель, пан В. недавно скаржився, як це його, молодого науковця, "покривджено". Дав він одну свою працю прочитати відомому літературознавцеві. Цей поробив завжди в його праці такого характеру: "в Україні не було Просвіт ніколи, це тільки в Галичині", та "не було такого як др. Олександр Грушевський, щоб писав про літературу". Особа, що подала ці завваги трактувала мого приятеля дещо "згори", бо він тут кінчав студії — отже, що може знати про Грушевських (а др. Михайло Грушевський саме мав брата др. Олександра, що був літературознавцем). Далі, мій молодий приятель з галицької родини — отже "що галичани можуть знати про події в центральній Україні" (а там, "Просвіта" також була!). Подібне ставлення старших наших науковців (емеритів) до молодших — "що ж бо вони можуть знати, наприклад, з української літератури?" Молодші часто скептично дивляться на старших — "хіба вони могли ходити до добрих університетів?" Або "скільки з наших старших могли справді вивчати українську літературу — хіба під більшовиками? чи під поляками?"

Так тільки — "свої" — краще знають, інші — мало що варті. Такий поділ чуємо, коли напр. — випускни-

ки американських університетів дивляться згори на тих, хто приїжджає з дуже швидко зробленими дипломами з УВУ. Доктори з УВУ натомість — дивляться на докторів з американських університетів, як на таких, що могли хіба вивчати російську інтерпретацію історії України, отже нічого не знають про справжню історію... Студенти в Гарварді, дивляться згори на тих, хто студіює це саме на іншому університеті і т. п. Чи ж не є це виявом браку пошани до людей іншого середовища, а тим більше браку довір'я до знання та об'єктивності інших людей свого рівня, нижчого чи й вищого?

Недавно розповідали мені, як після однієї доповіді з технічної ділянки, коли була дискусія, — встав один чоловік (мабуть, і якийсь колись мав бути артист) і почав питати: "а чому ви кажете на́рід, а не на́рбд, чому "со́сон" а не "сосо́н"? Одним словом не дуже то культурний чоловік хотів "засоромити" і "повчити" доповідача, який був молодшим та ще й з іншої частини України — мовляв, якже він, "звідтам", може говорити правильно? Атмосфера в залі досить незручна, та доповідач відповів, що поперше обидва наголоси є в словнику Голоскевича, а подруге це не мовознавча дискусія знавців.

Справа наголосів — часом буває "пекуча", зокрема коли деякі люди беруть себе за норму — самі не маючи лінгвістичних кваліфікацій. Нам усім варто б пам'ятати, що не важно, що "наші так не говорять", тільки, що мова широкої України може мати подвійні наголоси чи закінчення (що додає певний кольорит) — і тільки знавці можуть це

оцінити. Та й знавці ніколи не будуть публічно (чи й навіть приватно) ставати й давати свої "повчання".

"Наші і ваші" — "в нас так було" — керує деякими людьми, які не хочуть або не вміють задуматись над даною ситуацією чи над даними принципами.

Недавно пан О. мені розказував, як це в одному містечку Т. отець в даній парафії, де мало відбутись загальне свято в честь Шевченка, — сказав, що нікого не впускають на залю в сумівських одумівських чи пластових одностроях. Вся молодь "мусить" бути в народніх строях, бо "в нас" так було, очевидно цей священик не розумів того, що він виріс під чужою окупацією, коли наша молодь не мала права ходити в одностроях наших молодечих організацій...

Власне ця біда — брак зрозуміння і довір'я не тільки "псує кров" і нерви, але послаблює суспільну працю, а головню відкидає молодих діячів.

Любов Калинович

РЕДАКЦІЮ ВІДВІДАЛИ

До Редакції "Нашого Життя", прийшла несподівана і, треба сказати, дуже мила гостя, пані Ганка Романіч з Канади. Наші читачі могли зустріти її ім'я в статтях про Жіночий Конгрес у Станиславові у 1934 році. Пані Ганка, тоді молодесенька дівчина, репрезентувала там Канаду. Тепер розказала вона нам багато цікавих подробиць про цю свою подорож і жаль тільки, що ми не були приготівані і не могли цієї розповіді награти на тасьму. Надіємося всетаки, що це тільки перші відвідини пані Ганки. Свіжість і безпосередність її погляду на світ зразу дозволяє нав'язувати з нею дружню розмову. Більше про неї та її оповідання ще напишемо.

Відгуки

ЩОБ ШИРИТИ ПРАВДУ ТРЕБА ЇЇ ЗНАТИ...

"Тільки між нами і телефоном..." порушує багато актуальних справ, інколи аж, сказати б, болючих, а це про що пише Любов Калинович в числі НЖ за березень, повинно спонукати не тільки до розважань, але і до дії і то не лише батьків, але й саму молодь. Вона ж бо тепер повна запалу і веде таку корисну діяльність в обороні переслідуваних в Україні й у пропаганді нашої справи! Але ж треба взяти до уваги, що сам запал і патріотичні почування це далеко замало коли хочемо ширити "правду про Україну". **Щоб ширити правду — треба її знати.** Самими емоціями не тільки далеко не зайдемо, але можемо пошкодити. Буває, що чужинець більше знає, ніж можуть йому сказати пропагатори, які не знають як спростувати його помилкову інтерпретацію різних фактів.

Патріотизм вимагає від нас високої якості усіх починів, чи то будуть вистави, виставки, доповіді, дописи чи інтерв'ю. Усякий дилетантизм, хоча б забарвлений гарячими почуваннями, нікуди не доведе.

Відворотна сторона цього питання: якщо хочемо, щоб наші діти любили Україну не вистачить твердити, що все українське є "най... най..."

Вони мусять **знати** якнайбільше про Україну. **Чим краще щось знаємо, тим більше любимо.** Знання нашої культури і мистецтва підстава національної гордості. Коли молоді зустрічаються з українською проблематикою тільки на академіях і річницях, а усе, що є поміж тими датами для них велика невідома, вони не можуть мати ніякого глибшого відношення до своєї батьківщини.

А є вже можливості, реальні, приємливі і .. приємні, які дозволять збагатити знання нашої культури, історії. Зближається літо і воно дає можливості скористати з таких джерел знання як:

- 1) літній семестр УВУ у Мюнхені;
- 2) літні курси в Католицькому Університеті в Римі;
- 3) літні курси Фонду Катедри Українонавства в Гарварді;
- 4) врешті пластовий табір "Стежки культури" влаштований куренем "Перші стежі" у Вашингтоні.

Очевидно є ще й інші осередки, я даю ці для прикладу.

Незалежно від того, як ці наукові осередки взаємно до себе відносяться, як себе критикують, кожний з них веде свою власну, але дуже велику корисну роботу, і дають можливість кожному залежно від знання, підготовки і інших обставин скористати з

них з великою користю для себе особисто і для загальних, громадських цілей.

Якщо я теж поміж тими університетськими, науковими осередками дозволила собі назвати пластовий табір "Стежки Культури", то це я зробила свідомо. Два рази я відвідувала такі табори (в Іст Четгем і в Канаді) і можу ствердити, що зустрічі молоді у таборовій, безпосередній атмосфері з мистцями, письменниками і іншими діячами культури та науки, якщо навіть не дають систематичного, повного знання то будять пошану і зацікавлення до серйозних дальших студій. Для прелегентів, кажучи поправді, це теж джерело досвіду і цікавих спостережень.

При тому є ще один аспект важливий і корисний. Усі ці курси й табір знамените поле зустрічей молодих інтелігентних людей обох статей і це теж не можна легковажити.

Одиноке джерело закріплення національної гордості і одинока зброя, з якою можемо і повинні ми виступати в обороні нашої справи це знання нашої культури, історії тощо.

Пані Любов Калинович порушила незвичайно важливе питання, яке спонукало мене до цього, може, трохи довгого листа.

Юлія Чарковська

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Опрацювала Світлана Луцька

УКРАЇНА

- У жовтні 1974 р. арештовано Оксану Попович, 47-літню працівницю електричної станції в Івано-Франківську. Її арештовано за поширення українського самвидаву. Оксана Попович відбула раніше 10 років у концтаборах Радянського Союзу за політичну діяльність. Коли повернулася вже як інвалід, збирала гроші на допомогу родинам українських в'язнів. Під її опікою була її 85-літня сліпа мати.
- Львів. В Онуфріївській церкві, яка була побудована в 16-17 ст., провадяться реставраційні роботи. В цій церкві працював і був там похований друкар Іван Федорович. Тепер іде підготовча праця, щоб тут створити та примістити музей книги і книгодрукування. Завідувачкою музею призначено Марію Видащенко. Музей книги і книгодрукування має стати центром книголюбів Львова.
- На Лемківщині жінки споконвіку мали своє так зване "бабське свято на Федоровицю". Припадало воно часом у кінці лютого, а інколи в березні. Тоді на закінчення "м'ясниць", в останню неділю перед початком великоднього посту, відбувалися "запусти". На другий день у понеділок було це саме "бабське свято-Федоровиця". В цей день чоловіки виконували за жінок усю їхню роботу в господарстві, а жінки ходили в гості та займали на цілу добу сільську корчму. Чоловіків туди в цей день не пускали. Жінки співали, жартували та веселилися. Святування цього свята сягає своїм корінням у сиву давнину.
- На Україні втішаються великою популярністю тріо бандуристок: Мая Голенко, Тамара Гриценко, Ніна Писаренко, які походять з Київщини, Дніпропетрівщини й Полтавщини. Репертуар бандуристок складається з українських народних пісень, сучасних романсів та навіть клясичних творів Баха-Гуно, які виконують на бандурі. Тріо побувало з виступами в Японії, Пакистані, Тайланді та в різних республіках Радянського союзу.
- Вікторія Зайончовська вважається найбільшим знавцем гри на контрабасі в Україні. Вона випускниця Київської державної консерваторії.

Довший час її педагогічна праця поєднувалася з виступами в оркестрі, але згодом педагогіка та виховання майбутніх фахівців захопили її повністю. Впродовж своєї 20-літньої праці викладача Київської музичної школи ім. М. Лисенка, виховала ціле покоління якісних музик-контрабасистів.

ПОЛЬЩА

- Перемишль. Заходом Українського Суспільно-культурного Товариства відбувся 2.II.1975 р. "Вечір колядок", в якому взяв участь дівочий ансамбль "Синя ленточка". Виконано колядки і щедрівки в музичній обробці К. Стеценка і М. Леонтовича. Одночасно подано пояснення про етимологію колядок і щедрівок. Співи переплітано декламаціями різдвяних поезій.

ГРУЗІЯ

- У Тбілісі відбувся суд над Валентиною Пайлодзе за писання анонімних листів до різних партійних і державних інстанцій Грузії з "наклепами" на радянський лад. Пайлодзе заявила, що насправді її судять за те, що вона розкривала священників-чекістів, які грабують церкви і чинять злочини. Вона не призналася до вини, заявила, що справу проти неї організувало КГБ, яке теж брало участь у пограбуванні патріархії в 1972р., а також у настановлюванні "фальшивих священників", т. зв. "червоного духовенства". Про цей процес писала самвидавна преса. Характеристичне для судового процесу Валентини Пайлодзе те, що на ньому вона дає акт оскарження проти системи.

КАНАДА

- Оттава. 8 березня 1975 р. в Міжнародній День Жінки під радянською амбасадю в Оттаві була влаштована демонстрація в обороні українок жінок-політв'язнів: Ірини Сенік, Ірини Калинець, Надії Світличної, Стефи Шабатури, Ніни Строкатої-Караванської. Під час демонстрації промовляли: Галя Лозинська від Комітету Оборони Валентина Мороза; пані Іванчук, голова Комітету Українок Канади та Марк Меквіген, посол до федерального парламенту. Не зважаючи на снігову бурю, в демонстрації взяло участь коло 300 осіб. Телевізійна сітка СіТіВі передавала інформації про демонстрацію по всій Канаді.

Чи ви відчули вже на власній шкурі, як важко сьогодні докликатись пльомбера, столяра, слюсара, кімнатного маляра тощо?

Погляньте в телефонну книгу. Сторінка за сторінкою — лікарі, всяких спеціальностей, старшого й молодшого покоління, довгі колони інженерів, і їм же немає ліку, доктори філософії у всіх можливих галузях, фахівці від відчитування гірогліфів, мистці — декоратори, пейзажисти, портретисти, всякого калібру й масти, а звичайних пльомберів всього два або три, не більше.

Трапиться вам припадок, як оце недавно моїй найближчій сусідці, і ви безраді, безпомічні, дивитесь на скрутне положення, а рятунку нізвідки.

А було воно так. Десь, біля обіду, стурбована наглим випадком, пані Таня накрутила число телефону і в слухавці почувала:

— Тут пльомберське бюро пана Кляйна, чим можемо вам служити, пані?

— Я хотіла б говорити з паном Кляйном.

— Нам прикро, пан Кляйн на конвенції пльомберів, на Гаваях.

— А є його асистент?

— Асистент зараз на конференції, говорить з вами асистент асистента.

— У мене прикрій випадок. Шлюбна обручка скотилася з пальця у ванну. Сплила з водою, розумієте? Будь ласка, прийдіть негайно, я так хвилююсь, що крию Боже!

— Звичайна золота чи з каменем? — спитав асистент асистента зовсім спокійним голосом. Десяти, чотирнадцяти, чи двадцяти двох каратове золото? Десяти? Бога ради! Чого ж тут

хвилюватись. За кілька долярів буде друга, може й краща. Ціни на золото пішли вниз, дурійка на біржі скінчилась, все буде добре!

— Та я за всяку ціну хотіла б її дістати, вона пам'яткова, шлюбна, лежить недалеко, навіть блистить, як глянути добре під світло. Подайте якусь інструкцію, добру фахову пораду.

— Засада нашого бюро — не ставити діагнози на віддаль. Нам треба потрудитись особисто, та ми такі зайняті, такі зайняті. Рури тріскають, вода капотить, ржавіють людям колінця, а ви з такою дурницею, із шлюбною обручкою возитесь.

Асистент асистента взяв книжку з замовленнями і спокійно промовив:

— Найскоріше можу приїхати за два тижні, вівторок, година третя по полудні.

— Але ж змилюйтесь, дома діти, всім нам треба купатись, спускати воду.

— Привезіть ванну разом з обручкою на відділ наглих випадків, тут, до нас, до новообладнаного бюро. Вам важко возитися з ванною? Вам незручно? А нам має бути зручно? Коли вам "горить", покличете на поміч пожежників.

— Чому ж пожежників?

— О, це незвичайні люди. По горищах лазять, вогонь гасять, пнуться драбинами аж під небо, людей з вогню витягають, то й витягнуть з ванни вашу цінну обручку. Я певен цього, стовідсотково певен.

І як ви думаєте: не дати такому пльомберові докторату з пльомберки? Авжеж, що дати! Cum maxima laude.

Що зитати?

Савицька, Іванна. З ПТАШИНОГО ЛЕТУ: Образки сучасного, дружні усмішки, репортажі. Нью-Йорк, Червона калина, 1974. 138 стор. ілюстр.

Іванна Савицька у вступному слові характеризує свою книжку як "жменю малюнків-шкіців", як "віддзеркалення днів, зафіксовані камерою згори, гейби з пташиного лету". Вона свідомо того, що факти, події, ситуації і люди її книжки "нерідко переяскавлені, а то й вигадані", "подані в як мога сконденсованій формі", "без особливих прикрас". Бажанням авторки є, щоб її "безпретенсійна" збірка стала "лектурою розваги, відпруження і відпочинку." — Це своє завдання книжка Івanni Савицької сповняє на сто відсотків та ще й із великою дозою доброго смаку та літературної грамотності й культури.

Збірка включає 26 коротких нарисів, фейлетонів та гуморесок та два репортажі. Всі нариси — із сучасного життя американських українців, а репортажі — один із подорожі до Югославії, Греції та Румунії, а другий із центру Об'єднаних Націй у Нью-Йорку. Приємно вражає компактність

КАЛЕЙДОСКОП (закінчення)

• 7.II.1975 Комітет Оборони Валентина Мороза опублікував у канадській газеті "Глоб енд Мейл" відкритого листа в обороні українських жінок-політв'язнів. Лист був підписаний 15 визначними жінками. Між ними Глорія Стайнем, публіцистка й активістка в ділянці прав жінки, Марґарет Атвуд, поетеса, Джурі Ламарш, колишній міністер федерального уряду, а тепер професор права, та інші. В листі домагаються амністії для всіх жінок-політв'язнів з нагоди Міжнародного Року Жінки.

• У лютому 1975 р. в Лондоні, Онтаріо, відбувся

авторський вечір поетки та дитячої письменниці Лесі Храпливої-Щур. У вступнім слові Тоні Горохович подано огляд літературної творчості поетки. Опісля авторка відчитала декілька своїх поезій та кілька уривків з прози. Літературний дорібок Лесі Храпливої нараховує 11 виданих книжок. Тут входять такі твори, як "Отаман Воля", повість для молоді (1959), поезії "Далеким та близьким" (1973), оповідання для дітей, "Вітер з України (2 томи 1963-65) та інші. Лєся Храплива була довголітнім редактором пластового новацького журналу "Готуйсь".

композиції та емоційна стриманість, а зокрема майже повна відсутність такого поширеного серед наших авторів сентименталізму. Своєю атмосферою і навіть стилем деякі короткі нариси нагадують американського письменника О'Генрі (напр. "Білі янголи", "Актриса"). В гумористичних картинах часом скривається свіжий дотеп (напр. "В ім'я традиції", "Докторат з пльомберки", "Телеграма"). Менше переконливі, на нашу думку, довші нариси, що претендують на сюжетні оповідання (напр. "Заручені", "Секретарка").

Іванна Савицька є автором семи книжок дитячої літератури. Зокрема ж її "Три казочки" та "Денник Ромця" здобули собі заслужену популярність серед дітей і виховників. "З пташиного лету" — це перша книжка Іванни Савицької призначена для дорослого читача.

Марта Гарнавська

Вісті з Централі

Для безпеки журналу „Наше Життя“

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

До кінця березня 1975 р. зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА	26,509.28 дол.
Поодинокі особи	4,492.40 дол.
Разом	31,001.68 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНІЯ ДАТОК!

НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ"

впродовж м. березня 1975 р. наспіли такі пожертви:

ПРИКЛАД ДО НАСЛІДУВАННЯ

подаємо в цілості листа п-ні Марії Холєвчук з Рочестеру, який читачам добре пояснить назву цієї нотатки "Приклад до наслідування" та ще й напевно заохотить піти слідами п-ні Марії та тим способом Стипендійний Фонд СУА зросте до мільйонів, а українська мова буде вільна від зайвих додатків. Пані Холєвчук пише:

ДО ЦЕНТРАЛІ СУА

Пересилаю чек на суму дол. 20.00, для стипендістів, студентів в Бразилії. Гроші збрала принагідно в крузі своїх знайомих як кару за уживання чужих слів в українській мові. Кожне "вліплєне" англійське слово оплачувалося десяти центами. Радила би всім піти за моїм приміром. Була б подвійна користь: перше — була б збережена чистота мови; друге — була б користь для студентів.

З глибокою пошаною

Марія Холєвчук, Рочестер

15 лютого 75

ВІДДІЛИ СУА:

50.00 дол. — 91 Відділ — Бетлегем
 20.00 дол. — 5 Відділ — Дітройт
 15.00 дол. — 17 Відділ — Маямі
 10.00 дол. — 82 Відділ — Нью-Йорк
 5.00 дол. — 63 Відділ — Дітройт
Разом 100.00 дол.

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

50.00 дол. — Оксана Луцька — Нью-Йорк
 20.00 дол. — Др. Іван і Марія Жовнірович — Вебстер, Н.Й.

по 10.00 дол. — Леонтина Галяженко (63 Відд.) — Дітройт М. Вольф — Нью-Йорк Анна Пастернак (23 Відд.) — Дітройт Марія Ржепецька (64 Відд.) — Нью-Йорк М. Пилипець (47 Відд.) — Рочестер С. Сокологорська — Гленвю, Ілл. М. Стефанишин — Філядельфія

по 5.00 дол. — Євгенія і Михайло Леськові — Кенільворт Лярисса Музичка — Огайо

Разом 150.00 дол.

Свій гонорар в сумі 10.00 дол., за виступ на Бойківському вечорі 1-го Відділу СУА, пані Лярисса Магун-Гурин передала на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

***

Пані Софія Новак зложила 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", як вияв вдячності, для членок 36 Відділу СУА, за відвідини її під час хвороби в шпиталі.

Щиро дякуємо!

Оцим складаю сердечну подяку Вп. П. О. Климишин за листовні вислови співчуття з приводу смерти мого чоловіка др. Юрія Яніва.

Так само 33-тому Відд. СУА за вислови співчуття, та зложення датку на журнал "Наше Життя", що було оголошено на сторінках того ж журналу. Складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя".

Із союзним привітом — Марія Янів.

До Округ та Відділів

Дальше відбулися Окружні З'їзди в таких Округах: 16 лютого у Філядельфії, де Екзекутиву репрезентувала заст. голови Олександра Різник. Головою Округи переобрано Лідію Дяченко. 23 лютого відбувся З'їзд в Окрузі Нью-Йорку, на якому була присутня голова Іванна Рожанковська. Головою Округи обрано Марію Томорук.

Екзекутива повідомляє, що

1) статут СУА є в друку і в найближчому часі буде пересланий Округам.

2) плани ремонту закупленого будинку вислані до Міського Будівельного Департаменту до затвердження, після чого почнеться відновлення його та пристосування до наших потреб.

Вже починається святкування 50-ліття СУА по Округах. Першою була Округа Нової Англії, де дня 16 березня б. р. відбулося свято, на якому була присутня голова СУА Іванна Рожанковська.

Референтка Суспільної Опіки др. Теодозія Савицька дня 28 березня б. р. відлетіла до Бразилії у справах Стипендійної Акції СУА. Ця акція широко розгорнена та втішається великим успіхом. Заходами СУА 160 стипендістів одержують допомогу, з цього 140 в Бразилії, а 20 в країнах Європи. Екзекутива уважала необхідним вислати свою представницю для провірення можливостей та узгоднення напрямних на майбутнє. Членки Комісії Суспільної Опіки координують та самостійно переводять у життя окремі ділянки праці, а саме: Софія Андрушків і Ольга Гнатик — стипендії в Європі, Мирослава Чайківська — висилка одержі і книжок, Ірена Качанівська — фінансові справи стипендій; Люба Княгиницька — секретарка стипендійної акції, Аня Кравчук — програма листування і Поля Книш — опіка над бабусями.

ДО ОРГАНІЗАЦІЙНИХ РЕФЕРЕНТОК ОКРУГ ТА ВІДДІЛІВ.

Одним з найважливіших завдань у ювілейному році є приєднання членства. Від умілого підготування залежатиме успіх кампанії. Крім використання знайомств, треба збирати адреси жінок, які не є членками СУА, запрошувати їх на ширші сходи та імпрези, познайомлювати їх

з історією СУА (Конвенційна книга), працею та завданнями нашої організації. Також треба шукати можливостей заснування нових Відділів на Вашому терені. Наш клич: "подвоїти членство у ювілейному році". Пригадуємо усім, які не вислали звітів за 1974 р. зробити це негайно. Точне звітування є запорукою успішної праці.

Ірина Захарко
Організаційна Реф. СУА

Комісія: О. Платош, О. Зінич та С. Горбати.

Для справного діяння організації та тягlosti праці Екзекутива СУА опрацювала потрібні матеріали для усіх референток Окружних Управ та Відділів. Кожна референтка одержала окрему течку з планами та засягом її праці та обов'язками, які до неї належать. Голови Округ та Відділів одержали копії матеріалів усіх референтур, які діють на їхньому терені праці.

Виготовлення згаданих матеріалів вимагало великого вкладу праці та гроша, тому сподіємося, що Округи та Відділи будуть їх використовувати та віримо, що їхня праця буде улегшена.

Заклик до Відділів.

Є велике число старших віком жінок, як ми називаємо в СУА "Бабусь" не тільки в Європі але і в США, які не мають спроможности передплачувати журналу "Наше Життя". Звертаємося з проханням до Відділів, які ще не передплачують журналу для "Бабусі", зробити це добре діло. "Бабуся" буде радіти, що є добрі люде, які думають про старших та буде вдячна за Вашу жертвенність.

Календарець СУА

2-го травня — Великодній базар	64 Відд. Н.Й.
16-го травня — Забава з оркестрою "Рушничок"	104 Відд. Н.Й.
17-го травня — Свято матері	1 Відд. Н.Й.
18-го травня — Свячене Відділу на якому відзначимо 20-ліття	64 Відд. Н.Й.
7-го червня — Піврічні сходи з рефератом на тему "Популярність української пісні"	1 Відд. Н.Й.
14-го червня — Організаційні сходи з рефератом М. Даниш "Наші позиції в громаді"	64 Відд. Н.Й.

НА СТИПЕНДИЙНУ АКЦІЮ МОЛОДІ У БРАЗІЛІЇ

зложили у березні 1975 р.:

По дол. 200.00:

Володимир і Зеновія Сидорак — Нью-Йорк, Н. Й. Др. Семен і Ірина Дорошак — Бофало, Н. Й. Дж. Кован — Іствуд, Пд. Австралія. Маріон Бартошик — Адельфі, Мд., Осипа Михайленко — Лавдердейл, Фля. Інж. Лев і Ірина Кушнір — Філядельфія, Па. Др. Роман і Лідія Смик — Ковл Сіті, Ілл. СУА Від. 78 — Вашингтон, Д. С. (Збірка поміж членками) СУА Вд. 49. — Бофало, Н. Й. На ту стипендію зложили П. П.: Дол. 50.00: О. Салдит, дол. 40.00: Ю. Лаврівський. По дол. 20.00: І. Грицковян, А. Руда, А. Вайда, Т. Мандзій. По 15.00: М. Паньків, О. Перейма. (разом дол. 200.00)

По дол. 150.00:

Марія Юркевич — Рокфорд, Ілл. Др. Б. і Б. Худьо — Мейпелвуд, Н. Дж. Оксана Поритко — Філядельфія, Па. Марта Шиприкевич — Філядельфія, Па. О. і І. Чайка — Парма, Огайо. Наталія Даниленко — Філядельфія, Па. СУА 56. Від. Дітройт, Міч.

По дол. 100.00:

Др. Евген і Ніля Стецьків — Бофало, Н. Й. СУА Від. 10. — Філядельфія, Па.

По дол. 75.00

Ксеня Антипів — Ютика, Н. Й.

По дол. 50.00:

Анна Филипів — Дітройт, Міч. Катруся і Микола Яремко — Геленвіл, Ві. СУА Від. 68. — Сиракузи, Н. Й.

По дол. 20.00:

Софія Шумська — Філядельфія, Па. Пластові Гуртки 50. Куреня ім. О. Лятуринської: "Кобри", "Пантери" і "Білі Чайки" (разом дол. 60.00)

По дол. 15.00:

Олександра Раковська — Гейтезбург, Мд. Др. Д. і Р. Богачевські — Віенна, Ві.

Разом дол. 3.385.00.

МОЛОДШІ СОЮЗЯНКИ ПРИ ПРАЦІ

Христя Навроцька

(Продовження)

Наступні Відділи, яких праця є цікавою — це 12, 18 і 96. Може хтось подумати, що два перші повинні бути давніми, але СВА надає тепер новим Відділам порядкові числа тих Відділів, які розв'язалися по причині старшого віку членок. Тим самим кількість Відділів СВА є реальною.

12 Відділ СВА в Клівленді складається з молодшого членства, якого праця полягає м. ін. на влаштуванні мистецьких виставок як для української, так і для американської публіки в публічних бібліотеках.

У 1973 р. великий успіх мала виставка дереворитів Якова Гніздовського, яка принесла моральне вдоволення та матеріальний дохід. Про цю виставку була велика згадка в місцевій американській пресі.

Успішним був теж показ-конкурс вишиваних одягів для дітей і дорослих, при якому була теж улаштована виставка картин місцевих мистців.

Про вище згадані імпрези було точніше подано в „Нашому Житті“ за квітень і червень 1974 р.

Як бачимо, завдання, яке взяв на себе 12 Відділ СВА, це популяризація українського мистецтва між чужими.

18 Відділ СВА в Пассейку складається переважно з молодих матерів, які попри іншу важливу працю у Відділі поклали собі за завдання працю для наших найменших, улаштовуючи для них забави-костюмки.

Така імпреза є дбайливо підготована, діти мають змогу не тільки бавитися, але теж послухати цікаву програму, як, напр., фільм „Петрусь і Вовк“, та під проводом старших виводити хороводи і народні танці.

Діти, які змалку беруть участь у дитячих імпрезах, переважно тягнуться до своєї громади, в початках до молодечих організацій, а згодом до громадських.

Молоді членки 18 Відділу СВА самі були виховані в тому дусі і тепер беруть участь не тільки в праці СВА, але теж включаються у громадську працю. Як довідемося із „Свободи“, чільні його членки ввійшли до громадського комітету для оборони Валентина Мороза.

96 Відділ СВА в Дітройті. За словами Лярисі Гісо, прес. референтки, особливістю цього Відділу є те, що в ньому згуртовані жінки одного віку, які відносно недавно покінчили свої студії. Це створює між ними деяку подібність поглядів і зацікавлень. При своєму заснованні (березень 1968) Відділ мав 11 членів, а до кінця 1974 р. збільшився до 41.

Членки 96 Відділу доказали, що жінки із закінченими високими студіями можуть згуртуватися в громадській організації, якою є СВА, і працювати для громади, а їхні професії не стоять у цьому на перешкоді.

У „Свободі“ з 11 жовтня 1974 року Богдан Цимбалістий писав, що СВА „...ділово і, найчастіше, дуже ефективно береться за розв'язування пекучих конкретних проблем і виконання громадських, харитативних, виховних та інших завдань, що стоять перед нашою громадою“. Цими словами можна сказати й про цілі та завдання, які ставлять перед собою членки 96 Відділу. В загальному діяльність Відділу широка, різноманітна і згідна з напрямними статуту СВА.

Відділ носить ім'я Алли Горської. Ця назва є символом нашої турботи за долю ув'язнених в Україні. Членки нашого Відділу очолюють місцевий Комітет Оборони Переслідуваних в Україні. В квітні 1974 відбулося загально-громадське жертвування крові на знак протесту проти переслідування Валентина Мороза. Підготовленням і переведенням цієї акції керували Віра Андрушків і Маруся Зарицька. Важливо, що ця подія відбулася голосним відгомном у місцевій англійській пресі.

Відділ, як цілість і окремі його членки, старається інформувати американське докільля про справи зв'язані з минулим і сьогочасним України. Від нас пішло чимало листів до редакцій газет, радіостанцій, як і до конгресменів та сенаторів. В іншій, хоч не менш важливій площині відбувалося познайомлення ширших кол з проявами української культури й народного мистецтва. Окремо треба згадати успішні покази вишивання, що їх наші членки відбували в кількох відділах місцевої публічної бібліотеки.

Коли мова про виховну ділянку, то Відділ постійно опікується дитячими садочками. Майже всі члени Відділу пов'язані різними нитками з тутешньою Вищою Школою, чи як її вчителі, чи як колишні учні. Кожного року наш Відділ співпрацює при влаштуванні Вишиваних Вечерниць, прихід із яких призначений на цю школу. Мета вечерниць подвійна: крім матеріальної сторінки — збудження уваги до народного мистецтва.

Як раніше, так і цього року наш Відділ взяв участь у триденному українському фестивалі, що відбувся з початком серпня 1974 на т. зв. Долині Міста Дітройту. Члени під керівництвом голови Відділу Уляни Мазяк вклали багато жертвенної праці у ведення окремого стояка, як і влаштування виставки українського мистецтва і книжки.

Управа Відділу використовувала різні нагоди і запрошувала на свої сходи гостей, з якими нашим членам було цікаво зустрітися. Останнім часом відбулися зустрічі з поетесою Зоєю Когут з Австралії і редакторкою Н. Ж. Уляною Любович із Нью Йорку.

Які наші пляни на майбутнє? Хочемо продовжувати ті акції, які виявилися успішними й корисними. Це одне. Друге: маємо в пляні дещо більше уваги — ніж досі — присвятити темам і проблемам, наświetлення яких може дати особисте задоволення нам, а одночасно й користь нашій спільноті.

Ідеї та праця молодших Союзянок вносять нове життя до нашої організації, як теж надію, що праця старшої генерації не пропала та що будуть її продовжувати навіть краще наступні покоління.

101-ший Відділ СВА в Чикаго

Займається показами моди та вишиваних суконь. Ці імпрези відбуваються з нагоди обідів у великих залах чи ресторанах Чикаго. Дохід з цих імпрез призначений у великій мірі на суспільну опіку. Молоді членки 101-го Відділу приряджують великодні кошечки, з якими відвідують старших та хворих, яким приносять велику радість, що їх пам'ятають.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXII

APRIL, 1975

No. 4

PERSPECTIVE FOR THE FUTURE

At the XVII Convention of UNWLA last December, Nadia Deychakiwsky addressed the delegates, discussing the "Perspectives for the future" of our organization. Following are excerpts from the speech, in translation.

"In the life of a person the attainment of 50 years means maturity; the individual has gained wisdom, reached set aims and knows where she is going. For an organization or an institution 50 years is a relatively young age. In the last half a century UNWLA has achieved many things, but there has been much experimentation, searching and coincidence. Yet all these provided experience and insight, without which it would be impossible to plan for the future."

"In order for UNWLA to truly become a force of strength and influence, the organization must first of all undergo an internal change and treat itself and its work seriously. In order to deserve respect from others, we must first respect ourselves."

"Many of our members do not treat their membership in the UNWLA seriously but rather half-heartedly. It is a known fact that many women do not take advantage of their affiliation nor execute their responsibilities."

(From her personal experience as a member of an older Branch and later as a member of a junior Branch, Lidia Deychakiwsky makes the following comparison —)

"In an older Branch, initiative and the work lies in the hands of a few active (usually the same ones) members. In the junior Branch the work is more evenly distributed. In an older Branch national duty and sacrifice ranks uppermost. In the Junior Branch there is an accepted understanding that an affiliation with an organization demands that each member do her fair share of the work involved. There is also the demand for certain compensations, such as the benefits of a social life, opportunity to gain specific knowledge or express one's talents or interests."

"Most of the younger members of the organization work on the "give and take" principle, while the older concentrate on the "give" only.

(On the problem of recruiting new members.)

"One of the first important steps toward recruiting a new member is supplying information. The prospective

"It is women who give birth to children... women are more than half of the world's population.. We cannot hope to create the necessary conditions for growth while leaving aside half of the human resources required for that growth."

Heivi L. Sipila, UN Assistant Secretary-General for Social Development and Humanitarian Affairs.

member must be informed about UNWLA, its philosophy, aims, programs etc. It must be stressed that members of our organization are the spiritual elite of the Ukrainian society because they wish to serve their community, contributing to its positive growth."

"Ukrainian rebirth needs a new breed of people, the spiritual aristocrats."

Such should be our attitude about ourselves. A new member should come into the organization with the belief that she does so because of the noble ideals within her, not because of some political affiliation or because it seems the right thing to do."

(On strengthening our commitments to ourselves).

"If one were to ask- where lies the weakest point in our organization — the answer would be — within the goodness of the heart of our members. When there is too much heart and emotions, there is usually very little cold analysis. Its a known fact, UNWLA is always ready to serve (yes, we are ready to serve our nation, but wisely and effectively through an organized action), to collect funds for other organizations, committees or institutions. This seems to have become a habit. But did anyone ever hear of another organization staging an event, the benefits of which were to be donated to UNWLA? That even sounds funny. Are our goals negligible? We therefore must begin a new era in our organization. The first step has been taken, which is the call to our members to work within the framework of our programs and to direct the benefits due our communities through the growth and development of UNWLA."

On March 1 a program entitled "Meeting with a Book", was held at the UNWLA headquarters, which was a repeat of the successful seminar, sponsored by the Cultural Affairs Committee during the XVII Convention.

The program, arranged by Mrs. Lubow Wolynetz, featured three speakers — Vira Andrushkiw "Childrens Literature", Marta Tarnawska "Ukrainian Literature In English translation", and Svitlana Lucka "Women's Literature".

PROFILE

From time to time we will feature a Profile of an interesting person. The above article is the first of the series. This will not follow the standard pattern of interviews or characterizations, listing virtues, faults, accomplishments. Rather, it will capture a moment, a memory, a glimpse of an individual.

Vira Andrushkiw is someone I've known for a long time. She, being a few years my junior, was never really a friend as would benefit the word, during our teen years, but I knew she was around. Later, I've heard she married and moved from New York, but since I have never found out her married name, talk about her always eluded me.

Now, please, I am not trying to flatter anyone. I am simply trying to express a feeling of utmost pleasure at seeing a quiet girl child turn into a vibrant, outspoken, charming woman.

Vira Andrushkiw was one of the speakers at the program "Meeting with a book". Her topic was children's literature. What would she say, I wondered. I remember her as being one who listened, rather than spoke. But that has changed. Only the disarming, totally honest appealing smile remained the same.

She spoke in a loud, clear voice, completely at ease with the audience and with her subject. She introduced to the audience a variety of Ukrainian children's books on the market, pointing out their good qualities and bad. Her criticism was gentle and constructive, attesting to experience with children and their wants and needs. Some of her remarks: Ukrainian children's books are not geared for the level of a child's understanding for which they are intended; the vocabulary is too difficult, the themes are not in keeping with the child's modern environment; they are on the whole very nicely illustrated. She would like to see books from which a child can learn about Ukraine in a simple, happy language; books which would tie in a child's Ukrainian background with his present American environment.

Vira Andrushkiw had my complete attention, as well as that of the audience. She even made a personal remark to me, when I, agreeing with some statement

she made, nodded my head. It pleased me tremendously — me, who usually turns beet-red at any unsolicited attention. I was proud to be acknowledged as a friend by this young woman, whose claim to fame in my early, silly teen years, was the fact that she had an older brother.

Editor.

AN EVENING SONG

Outside the panes, the day grows cold
Where broke the day's first clangour...
Close in my hands at eve I hold
Your hatred and your anger!

Place on my lap the cruel rocks
Day's memories repeat;
The silver of your wormwood bring
And lay it at my feet.

So that your light, unfettered heart
May like a free bird sing;
That you, the mightiest, may recline
And at my soft lips cling.

Soft as a child's low laughter I
With a warm kiss unsought,
Shall blot out all the flaming hell
Within your eyes and thought.

OLENA TELIHA

ERA — IS ALL HOPE LOST?

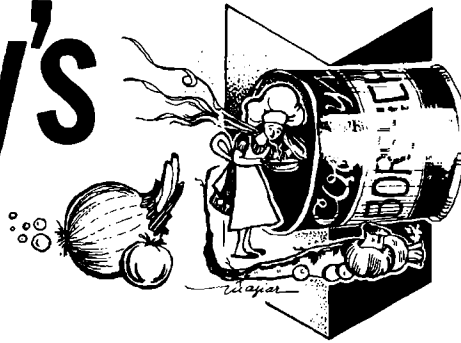
1975 — The International Women's Year — the hopes for its crowning achievement, the ratification of the Equal Rights Amendment, have all but vanished. On April 16 the North Carolina House of Representatives rejected the proposed Amendment.

In 1972 the proposed amendment passed in Congress and according to law, ratification by 3/4 states (38) was necessary for it to be added to the U. S. Constitution; To date only 34 States have passed ERA in their State Houses.

Although since 1972 ratification went swiftly and many women won seats in state legislatures in last years elections, the opposition to ERA seems to have taken a strong lead. 1979, the deadline for ratification, is coming up fast, and it looks like an uphill fight all the way for promoters of the Amendment.

There are many reasons why ERA opposition has gained strenght. The large industrial states quickly ratified the proposed amendment, while the rural, more

cooky's corner

The key to successful entertaining is, of course, thorough planning. The wise hostess leaves nothing to chance, prepares ahead of time and above all chooses a menu for her guests that will allow her to be a part of the party, rather than part of the kitchen. Following are two recipes of entrees, guaranteed to please your guests and you and give your party that special get-up-and-go!

1. Crabmeat or Shrimp Nippers

ingredients-

1 can (6 oz) crabmeat or shrimp
1 teaspoon mayonnaise
1 teaspoon grated onion
1/2 cup grated cheddar cheese

Flake crabmeat and toss with mayonnaise and onion. Spoon onto canape bases. Sprinkle generously with cheese. Broil 3" from source of heat, 1 to 2 minutes, until cheese is melted and slightly browned. Serve piping hot.

Canapes base — white bread — 6 to 8 slices,
butter

Cut bread crust off and quarter each slice. Saute bread in butter until lightly golden.

The above recipe was given by Mrs. Daria Dolynsky and Cooky herself can testify to its lip-smacking goodness).

2. Cocktail Strudel

ingredients-

6 tbsp. butter
1 lb. mushrooms, finely chopped
2 tbsp. finely chooped scallions
dash of salt and pepper
2 tbsp. Madiera wine
1/2 teasp. tarragon
1/2 cup sour cream
2 — 4 strudel leaves
1/2 cup melted butter
1 cup fine, dry bread crumbs

Preheat the oven to 375.

Melt the butter and add mushrooms, scallion, salt pepper, wine and tarragon. Cook, stirring, until most of the liquid has evaporated and the mixture is mushy. Cool, and stir in sour cream.

Spread one strudel leaf on a cloth that has been moistened with cold water. The cloth should be damp, not wet. Keep the other leaves covered with damp cloth. Brush the opened strudel leaf generously with melted butter and sprinkle with dry bread crumbs.

Form half of the mushroom mixture into a sausage and shape along the bottom of the strudel leaf. Lift the towel gently so that the strudel envelops the filling over, like a jelly roll. Continue filling leaves until all filling is used.

Roll the strudel into a buttered baking sheet. Using a sharp knife, cut the strudel into individual serving pieces — about 1 or 1 1/2 inches thick.

Bake 15 — 20 minutes, or until crisp and brown;

Serve hot

(This recipe is a favorite of Mrs. Natalka Duma, and if you try it once, it just might become your favorite too).

Share Today with me.

Yesterday was bettersweet
Deep in memory —
Don't dwell on what might have been
It's gone and cannot be;

Yesterday is over
Just a memory,
They say "Tomorrow never comes",
So share today with me.

Olga L. Kaduchok

Olga L. Kaduchok is a Miami, Florida resident, active in the Ukrainian community and a member of Branch 17 of UNWLA. She has been, according to her letter writing all her life. The above verses are but a sample of Mrs. Kaduchok's writing and we find her style straightforward and refreshing.

Women & Paid Labor.

The International Women's Year has unfolded before the complacent view of mankind the many problems concerning womenkind. One of those is the unfair practices women face in the labor market — salarywise. Statistics show that women make up 38% of the working force in the U. S., their qualifications to handle responsible positions are on par with men, yet their salaries are 20% less.

ERA — IS ALL HOPE LOST? (cont.)

conservative states remained harder to convince of its necessity. Church groups, such as the Mormons and fundamentalist sects rejected ERA on religious grounds. Many women were convinced that if ERA was passed they lose certain legal rights, such as alimony. Rumors from the opposition held that the passage of ERA would open the way for a no-rules-barred abortion, legalized homosexual marriages, integrated prisons and reform schools.

One of the most expressive reasons as to why ERA was having a "hard time" was stated by Fredi Wechsler of the National Political Women's Caucus: "Women's liberation is threatening to a lot of men and women. ERA has become a focal point of that fear. They see a society where women have become freer to choose a career and life style. This, simply, is a threat."

This months issue we welcome a new idea which we hope our readers will appreciate. It is called The Digest, and it will, in brief, recap most of the articles printed in the magazine in Ukrainian. The Digest will not in any way be a substitute for the pages of OUR LIFE (in English) but will serve as a supplement, for the information and enjoyment of our English speaking readers.

April — the month of the working woman.

The month of April is dedicated by the IWY to the professional woman. In this issue we feature an interview with Marta Shyprykewych, a young woman who is a bank examiner. We learned that there are fewer than 10 women in the United States holding that particular position.

To the average person Miss Sheprykewych's job would seem stark, engrossed with endless columns of figures, statistics, etc. Not so — says the charming professionalist. Her work, aside from the routine bank review, entails the analysis of monetary investments of the banks under her jurisdiction (which is the State of Pennsylvania) attesting to their soundness and growth potential. This, said Miss Sheprykewych, allows for a lot of travel.

Marta Sheprykewych is the examiner or group leader, who plans a bank review, distributes certain jobs to subordinates, formulates the find report and is responsible for it. She explained the difficulty she had in attaining this position. Many times she was discouraged from pursuing it and was not allowed to take the special exam required for it. However, persistence paid off, and Miss Sheprykewych attained her goal. Although, she went on to explain, women at the Federal working level are paid on par with men, everywhere else there is a big discrepancy. "Recently women have attained more promotions, but this does not seem to affect their salaries", said Marta Sheprykewych.

What does she do in her spare time? Weekends and holidays the young executive spends at the home of her parents in Philadelphia, where she meets with many of her friends. Vacations — she pursues the rest of the world — outside of Pennsylvania.

Our Cover.

On our cover this month, we feature a reproduction of a painting named "Haiky" by artist Iwan Trush. He was

born in Halychyna, studied in Krakow, Vienna and Munich. After his return to Ukraine he became not only a noted artist but an initiator and participant in the cultural circles in Lwiw.

His travels throughout Ukraine yielded such well known paintings as "Dnipro near Kiev". Iwan Trush was also an accomplished portraitist and his images of Lesia Ukrainka, Iwan Franko and other noted Ukrainians, show a sensitive interpretation of the nature of his subject. We are hoping that in the near future we can see an exhibit of the works of Iwan Trush, even if some of the paintings are in a reproduction form.

Farewell

Recently OUR LIFE Editor, Ulana Lubovych took a special trip to Philadelphia to say an official "farewell" to an old friend of our magazine, the printers *America*. Together with Mrs. Lydia Burachynsky, former editor of OUR LIFE, Ms. Lubovych expressed thanks to individual members of the staff for their long time dedication, professional guidance and competence in the printing of our magazine. The association of 30 years was terminated when the headquarter of UNWLA moved to New York, beginning of this year. Our LIFE is now being printed in Computoprint in Clifton, N. J., a print shop staffed only by women.

EMBROIDERY

While planning our summer vacations, let us also give thought to our summer wardrobe. We all would like something new and that something new could be decorative embroidery. It is not necessary to use too much, just a touch is enough. It is also necessary to see that the embroidery pattern compliments the style and fabric of the garment.

Both dresses shown on p. 25 were designed at the Kiev fashion institute.

Dress 1 — is made of cotton; the style — cut in waist with wider skirt, embroidery may be done directly on the dress or on separate material and then

sewn on. The color scheme is blue and red.

Dress 2 — is made of white polyester. Dress has the appearance of a skirt and blouse. The embroidery is used as a thin, colorful finish around the sleeves and neckline. The sleeves are decorated with large flowers.

Bukowyna type of embroidery may be used at the waist and sleeves of dress 1;

Contrasting colors should be used, such as blue-red, orange-brown, green-burnt orange.

* * *

One of the members of our editorial staff, Svitlana Lucka, visited writer Dokia Humenna (Welyke Cabe — 1952 and Blahoslomy Maty — 1966) to view the writer's newest art expression — painting on cloth. Dokia Humenna, whose novels popularized the archeological findings of the Trypelean culture, is now engaged in transferring the magnificent designs of the ancients to fabrics, which according to Miss Lucka, may make beautiful tablecloths or bed-spreads.

* * *

Our Editor, Ulana Lubovych, has received a letter from Julia Charkowska in support of an article by Lubov Kalynowych (stressing the necessity for a broader, more complete education in the Ukrainian field of our young people), in the March issue of our magazine. In order to be a reliable source of information, said Mrs. Charkowska, one must be in the know. To let the truth be known about Ukraine, we must be informed, correctly and up to date of all pertinent facts. This, the writer continues, holds especially for our young people, who are so ardently engaged in the campaign for the defense of our political prisoners in the Ukraine. Because this plea is carried to the world, our young people must know what they are talking about. Mrs. Charkowska reminds us that there several programs available here and abroad where interested people may acquire or add to their knowledge of Ukrainian history, culture, politics etc.

1. summer seminar in Munich (UFU)
2. summer courses in the Catholic University in Rome
3. summer program at Harvard University
4. Scout camp — Paths of Culture — in Washington.

ЖІНКА І ПРАЦЯ

Відкриття Міжнародного Року Жінки пройшло дуже врочисто в кожній країні. У США відбулось це 11 січня 1975 р. на величавому бенкеті у Вашингтоні, у Німеччині 9 січня, у Швейцарії 17 січня, у Франції 1-3 березня 1975 р. Усюди співдіяли державні чинники й виступала з промовою Гельві Сіпіла, голова Комісії МРЖ при Об'єднаних Націях. У виголошених промовах покладено найбільший натиск на заробіткову працю жінки.

Згадані країни — промислові. Відсоток жінок, що працюють зарібно, в них є найвищий (40% в Америці). Не зважаючи на цей факт, зрівняння платень у них ще зовсім недостатнє. Розбудова промислу, фаворизування деяких галузей його, завзята конкуренція, застарілі форми законодавства не дозволяли регуляції жіночих платень та й досі зустрічають ще опір якимнебудь реформам. І тому ця нерівність існує, як у країнах промислових, так і хліборобських, де вона була давнім правилом. І хоч Радянський Союз при кожній нагоді декларує про зрівняння платень, то й там це не має місця. Формально можливо, що вимір платень однаковий, але можливості жінки дійти до відповідальних чи керівних становищ є куди менші, ніж на Заході.

Тому головний натиск Міжнар. Року Жінки буде покладений на зрівняння платень. Для того служитимуть різні засоби, починаючи від вимог законодавства до виробничих страйків. У Німеччині жіноцтво заложило протест проти включення до Комітету МЖРоку голови союзу працевдавців. А Комітет вважає, що тільки разом із ним можна це завдання розв'язати.

Фахова праця — це великий привілей, що його приніс нам жіночий рух. Одна з нечисленних вимог повноцінного життя людини була недоступна жінкам поза ремеслом і то в невибагливій формі. Тепер уже маємо можливість вишколу жіночої молоді в різних знаннях. Хоч і тут є деякі обмеження, то й їх можна буде з часом перебороти.

І так жінки творять 34% працівників у цілому світі. Це є поважна сила, що охопила деякі галузі господарства чи побуту. Вже не можемо уявити собі шпитальництва без жіночої руки, або початкових шкіл без жіночого керівництва. Весь легкий промисл виріс на жіночій праці, харчування країни проходить

КОНВЕНЦІЯ У МЕХІКО

Про те, що найбільш важливою зустріччю Міжнар. Року Жінки є Конференція у Мексико — вже загально відомо. Її скликає Комісія Статусу Жінки при Об'єднаних Націях, а делегаток висувують поодинокі держави, члени ОН. Кожна країна зможе висунути 4 представниці (поруч фахових дорадників) і дві уповноважені неурядових організацій. Ця Конференція має ухвалити план Року Жінки, як він має бути проведений у різних країнах.

Та неурядові організації при ОН не вдоволилися такою розв'язкою. Поруч Конференції Статусу Жінки вони постановили провести ще одну. Ця нарада зветься трибуною ("Трібюн"). Сама назва вказує на те, що це буде відкритий форум, який дозволить у виступах і нарадах насвітлити справу жіночої рівноправності. Ця конференція проходитиме рівнобіжно з офіційною (від 19 червня до 2 липня 1975) і напевне достосує перебіг своїх нарад до її програми.

В обох Конференціях буде широко заступлений СССР. У першій буде офіційне представництво, а в Трибуні будуть різні роди прихильників. Ясно, що ця площина буде використана для пропаганди про те, як щасливо живеться жінці в СССР.

Тому на Конференції у Мексико необхідне представництво жінок з-поза залізної заспони. Потрібний гурт жінок, що вміли б фахово і ґрунтовно протиставитись фальшивим твердженням і змалювати справжню картину життя жінки в СССР. Дотепер намічено дві представниці — мгр. Олена Процюк, референтка зв'язків СФУЖО і Зірка Яськевич, референтка зв'язків Союзу Українок Австралії. Але напевне прибуде представництво Комісії Прав Людини при СКВУ, а також наші складові організації схочуть скріпити нашу позицію, висилаючи делегаток.

з її допомогою. Отже ця робітна сила в будові сучасної держави необхідна і може ставити свої вимоги.

У дальшому це буде залежати від самих жінок. Це значить від того, чи вони розумітимуть цей привілей. Фахова праця, як кожна ділянка життя, вимагає зрозуміння й відданости. Тим більше того вимагає наша дійсність від нас, українських жінок. У всіх країнах поселення ми свідчимо про нас, не тільки розумом, виглядом, поставою, а передусім нашим відношенням до фахової праці.

СОЮЗ УКРАЇНОК ФРАНЦІЇ НА ВІДКРИТТІ МЖРоку

Відкриття Міжнар. Року Жінки відбулося у Франції 1-3 березня 1975 р. Після врочистого початку, на якому промовляв Жіскар, президент Франції, а провадила Франсуаз Жіру, жінка-міністер — праця проходила в різних комісіях. На імпрезу були запрошені і прибули жінки-міністри з різних країн. Виявилось, що їх є більш, як двадцять. Вони промовляли першого дня й підкреслювали здобутки жінок у своїх країнах.

Другого дня розпочалась праця комісій. Тут знайшлася можливість виступу для українок. Бо ж Союз Українок Франції зумів вислати своїх представниць, хоч участь у цьому відкритті була обмежена до запрошених. Від СУФ прибула голова Марія Митрович і заступниця Люба Вітошинська. Шукаючи можливості виступу вони вибрали "Комісію справедливості і прав жінки". Тут, після виступу кількох делегаток (промовили французенка, еспанка, альжирка) зголосилась до слова Л. Вітошинська і відчитала звернення СФУ. У ньому вказала на позбавлення волі жінок-українок, яких єдиною провинною є те, що стали в обороні безправно засуджених. Виступ зробив своє враження і присутні з зацікавленням вихоплювали звернення з рук української студентки, що їх роздавала. П-і Митрович знов переговорила з мером м. Бордо Шабан-Дельмасом і през. Едгаром Фором потребу оборони жінок-в'язнів.

і так українки Франції єдині взяли участь в офіційному відкритті Міжнар. Року Жінки.

8 БЕРЕЗНЯ — ДЕНЬ МОЛИТВИ

Як уже було подано до відома, жіночі організації провели 8 березня як День Молитви за страдальну українську жінку. Це відбулось у формі Служб Божих заходами Союзу Українок Франції, Об'єднання Українських Жінок Німеччини і Союзу Українок Аргентини. Союз Українок Франції влаштував також святочні сходи, в часі яких промовила голова Марія Митрович і Галина Гнатишин, заступниця голови Міжнар. Жін. Ради, яка в тому часі перебувала в Парижі.

У МІЖНАРОДНОМУ РОЦІ ЖІНКИ

Бажаючи запізнати наше членство з осягами і проблемами жіноцтва, Управа СФУЖО розіслала в останньому часі деякі матеріали й доповіді.

Першою з них була студія доц. Олександрі Сулими-Бойко п. з. "З історії українського жіночого руху". Цю доповідь виголосила наша вчена на зустрічі з жіноцтвом у Торонто і Філадельфії у листопаді і грудні 1974 р. Другою темою нашого Року є студія мгр. Олени Процюк "Жінка і праця". Призначена для відчитання у м. квітні (місяць жіночої праці), вона тоді в скороченому вигляді була надрукована у "Свободі".

Підготовляється до розсилки праця мгр. Уляни Целевич п. з. "Міжнародній Червоний Хрест, його організаційна побудова і сфера діяльності". Вона була замовлена Комісією Прав Людини при СКВУ і відчитана на нараді Комісії дня 31 січня 1975 р. у Торонто. До неї залучено відбитку листа Міжнародного Червоного Хреста у відповідь на заходи СФУЖО у справі допомоги жінкам-в'язням.

З ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНОК "ВІДРОДЖЕННЯ"

Дня 30 листопада 1974 р. Організація Українок "Відродження" у Буенос Айрес влаштувала Літ. Вечір. У першій частині обговорено 90-ліття жіночого руху. Доповідь на цю тему виголосила голова Галина Зінько. У другій частині розглянено творчість поетки Ганни Черінь. Цю частину провадила секретарка Ольга Котульська.

До нової Управи Організації Українок "Відродження" входить — Галя Зінько, голова, Стефанія Паславська, заступниця, Ольга Котульська секретарка, Анна Яворська, заступниця, Віра Слюсарчук, касирка, Текля Лотоцька, заступниця. У Контр. Комісії є — Й. Палій, П. Ольшанецька, І. Будзінська, А. Мельник.

Передплачуєте

"УКРАЇНКУ В СВІТІ"

ЛІТ. ВЕЧІР СОЮЗУ УКРАЇНОК ФРАНЦІЇ

Дня 14 лютого 1975 відбувся заходами Союзу Українок Франції у Парижі вечір, що дав змогу виступу чотирьом талановитим письменницям. Вечір відкрила голова Марія Митрович. Першою виступила студентка Вікторія Варварів з модерною поезією, потім письменниця Катерина Штуль прочитала першу дію своєї драми "Місто Шевченко". Далі поетка Марта Калитовська прочитала свої поезії й оповідання Софії Яблонської. Останньою виступила Люба Вітошинська з резюме своєї докторської теми п. н. "Два Дон-Жуани — французький і український". Публіка з вдячністю прийняла ці твори.

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

Членками-прихильницями звемо індивідуальних членок, що цікавляться працею СФУЖО. Як кожного року, подаємо їх список у міру того, як вони внесли свою річну вкладку у висоті 5 дол. У цьому списку є зазначені ті, що вирівняли її у 1974 р. Якщо їх вплата торкається іншого часу, цей час поданий у дужках біля їхнього прізвища. Це окреслення відноситься тільки до даної членки-прихильниці, а не до прізвищ, що є подані перед чи після неї.

Агафія Лашук, — Саскатун, Ірина Лазурко, — Кенора, Анастасія Лебідь, — Монреал, Іванна Левицька і Ярослава Ломага (72) — Торонто, Ірина Лончина — Дітройт.

Софія Мацюк і Ольга Максимів, — Монреал, Іванна Мартинець — Рочестер, Бронислава Мельник — Монреал, Марія Менцінська — Мт. Ловлі, Йоанна Михаленко — Саскатун (73, 74), Анна Мудик і Оріса Муж — Торонто, Валентина Мушинська — Дітройт, Володимира Михайлів — Честер, Дозя Михайлюк — Давнсво, Емілія Микитюк і Євгенія Незнек — Монреал, Юлія Оробко — Торонто.

(Закінчення на обкладинці)

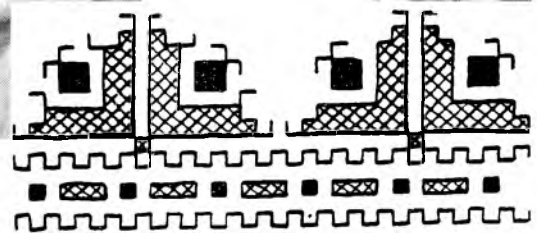
ВИШИВАЙМО ЛІТНІ СУКНІ

Разом із плянами літнього відпочинку обдумуємо також літню гардеробу. Всі ми хочемо оновитися! А найкращою оновкою буде гарна вишивка. Її не слід приміювати надто багато, а вистачить кілька мотивів або смужок. Але приспосіблених до моделю й матеріялу.

Обидві сукні на світліні випрацював Київський будинок моделів. Видно, що й там піддаються загальному бажанню українського жіноцтва користуватись вишивкою. Примінення дуже вдале, вишивку легко виконати.

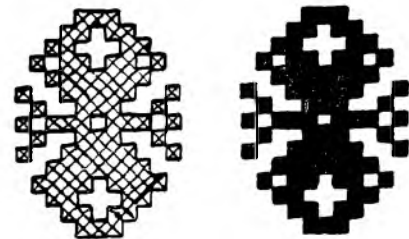
Сукня ч. 1 виконана з білого полотенця. Рівно скроєний станик, короткі рукавці. Спідниця поширена до низу вставленими частинами. Взір можна вишити або примінити при допомозі борти (вузькі смужки). Більші мотиви можуть бути вишивані або вирізані з іншопольорового полотна і нашиті. Кольори — синя і червона.

Сукня ч. 2 виконана з білого поліестру. Станик скроєний у формі окремої блюзки. Спідниця поширена до низу. Прикраса блюзки у формі кольорової обвідки довкруги пазухи, рукавців і поли станика. На рукавцях вишиті великі квіти.

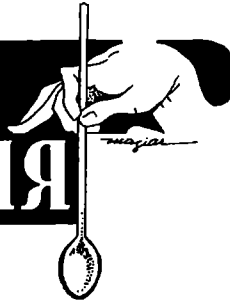

Взір до сукні ч. 1

Буковинський взір можна примінити до пояса й рукавців того моделю. До вишивання користуватись контрастовими кольорами, як синьо-червоним, брунатно-помідоровим, або зелено-ржавим.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ЗАПІКАНА СТРАВА З ЦИГАНСЬКА САЛАТА КУРКИ

3 ложки масла
3 ложки муки (борошна)
2 горнятка курячого бульйону
1 горнятко молока
сіль і перець до смаку
3 горнятка вареного рижу
3 горнятка вареної покрояної в кістку курки
1 горнятко зварених (можуть бути з пушки) покрояних печериць
1/2 горнятка пошаткованих мигдалів (без лушпинки)
4 унції пієменто (покраяне)
терта булка.

В риночці стопити масло, додати муку і добре змішати. Додати бульйон (можуть бути 4 кістки бульйону розпушені в двох горнятках води) молоко, сіль і перець. Варити, постійно мішаючи, кілька хвилин поки не згусне до густоти соусу.

Висмарувати маслом посуду до випікання величини 2 кварт. Випожити дно половиною рижу. На це накладати половину приготованих: курки, печериць, мигдалів і пієменто. Залити половиною соусу. Повторити це саме з другою половиною складників крім пієменто та залити рештою соусу. Посипати тертою булкою та примастити рештою пієменто.

Вложити до рури оґрітої до 350° на 45 хвилин. Подавати на стіл у цьому самому посуді.

Цю потраву можна приготувати задалегіть, держати у холодільні, а тоді пекти, коли треба.

Порція на 8 осіб.

ЦИГАНСЬКА САЛАТА

Ця салата може бути подана як окрема страва на перекуску.

2 середні зварені картоплі, покраяні в кістку
1 горнятко зеленої фасольки (морожена або з пушки)
1 горнятко кінчиків шпараґів
1 горнятко частинок цвітної капусти (каляфйора)
1 горнятко звареного зеленого горошку
2 і 1/2 унції краєних печериць
1 мала цибуля дрібно посічена
1 ложечка соли
2 ложки посіченої петрушки
1/2 ложечки меленого перцю
1 горнятко звареного, покрояного гомара (лабстер)
1 горнятко зварених малих рачків (шримпс)
1 горнятко зварених, покрояних курячих грудниць
1 ложка оцту
2 ложки цитринового соку
1/2 горнятка майонезу
1 горнятко квасної сметани
1 ложка вина "шеррі"
1/2 ложки цукру
листки зеленої салати
1 слоїк квашених краєних буряків
2 варені на твердо яйця, краєні в платки
2 цілі пієменто краєні в паски
1/2 горнятка начинених пієментом оливок

Перших 7 складників дати до великої миски. Посипати наступними 4-ма складниками. Вимішати дерев'яними салатowymi ложками. Вимішати окремо гомари, рачки і куряче м'ясо і додати до городини. Окремо змішати 6 наступних складників і залити цією мішаниною все разом у мисці.

Тоді прикрасити платками

буряків, пієменто і олівками за власним мистецьким смаком.

Пропорція на більше прийняття.

ЗОЛОТА САЛАТА

1 коверта желатини без смаку
1/4 горнятка цукру
1/4 ложечки соли
3/4 горнятка ананасового соку (уживаючи морожений, треба заварити перед змішанням з желатиною)
1/4 горнятка помаранчевого соку
1/4 горнятка яблочного оцту
1 горнятко покрояного ананасу з пушки (відцідженого)
1/2 горнятка мандаринок з пушки (покраєних)
1/2 горнятка тертої на терку сирі моркви

Змішати желатину, цукор і сіль в риночці, додати ананасового соку, гріти над вогнем, мішаючи поки желатина не розпуститься. Зняти з вогню, додати помаранчевий сок та оцет. Охолодити в ледівці поки не згусне до виду невбитого білка. Додати ананас, мандаринки і моркву, замішати та влити до посуду величини 3-х горняток, або до малих мисочок. Застудити в ледівці. Подаючи, перекинути на відповідну тарілку та прикрасити листочками салати чи цикорією, або петрушкою.
Дуже відсвіжуюче до м'яса.

Горнятко відповідає американському "кап".

Подала Христя Навроцька

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВИДАННЯ СУА

UNWLA
108 Second Ave.,
New York N. Y. 10003

Ціна з пересилкою

3. Терлецька — Українські Страви	7.50 дол.
Рідна Пісня — співаник	4.25
Альбом взорів до вишвання (серія 3, 4, 5)	3.75
Пам'яткова Книжка XVII Конвенції СУА	3.25
Відзначки СУА	3.25

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ОГАЙО

ОКРУЖНА УПРАВА ВІДДІЛІВ ОГАЙО

Хроніка за час від травня 1974 до лютого 1975 р.

Марія Грушкевич — голова Округної Управи СУА — Огайо
Maria Hrushkevych — President of Ohio Regional Council.

Дня 20-го травня членки СУА взяли участь у полуденку "Нашенел Сервіс Сентер". Під час показу народної ноші одяг з Полтавщини демонструвала Віра Бучковська, голова 8 Відділу.

Від 9-го червня протягом тижня у щорічному базарі в крамниці Мей ко "Під одним Прапором", брали участь Відділи: 8, 12, 33 і 60. Домашніми виробами пропагували вони українські страви і печиво.

22-го червня під час христин 8-го Відділу ім. Алли Горської, голова Округної Управи Марія Грушкевич вручила йому Членську Грамоту СУА. Представниці других Відділів зложили хрищеникові свої побажання і символічне крижмо-датки.

У серпні перебрано справи 14-го Відділу, який розв'язався через постійний відхід наших людей з Іст Клівленду. Смерть чотирьох активних членок перекреслила дальше його існування.

Від вересня дві наші членки —

Ірина Кашубинська (Відд. 33) і Надія Дейчаківська (Відд. 12) входять до Миського Комітету Святкувань 200-річчя Америки в Клівленді. Марія Фаріон (Відд. 33) і Ірина Сахно (Відд. 12) делеговані до такого самого Комітету при Українських Злучених Організаціях Відділу УКК.

Бюро суспільної опіки на Пармі перебрала Мирося Грабець членка 33-го Відділу, а членки 12-го Відділу допомагають особам у різних ситуаціях через Нешенел Сервіс Сентер.

Численні письма вислано до президента і сенаторів у справі переслідуваних українських діячів. Вислано листи-поздоровлення політичним в'язням від Округної Управи, Відділів і членок. В справі оборони Мороза і других в'язнів велися Відділами також інші акції.

Комітет "Українська Спадщина" видав і розповсюдив двомовні запитники. Робиться заходи одержати чартер, щоб датки не підлягали оподаткуванню.

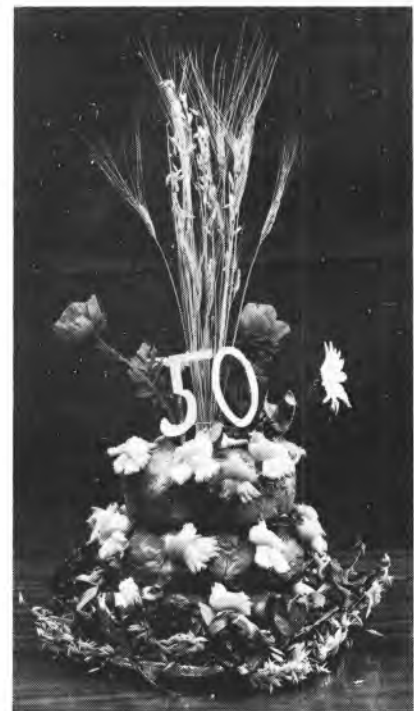
У Ювілейній Конвенції від нашої Округи взяло участь 9 делегаток, 4 гості, 2 членки Головної Управи. Надя Дейчаківська мала реферат на головній сесії, а Таня Космос (обі Відділ 12) і Марія Федак (Відділ 60) переслали реферати на семінарі. Від Округи були передані символічні плетені калачі з ювілейним "50" і 30 пташками — символ "Нашого Життя". Проектувала і виконала цю гарну цілість Іванна Яремко, членка 33-го Відділу. До Клівленду делегатки привезли Грамоту почесного членства і червону троянду нашій шанованій всіми і улюбленій Катерині Мураль членці 30-го Відділу і почесній голові Округної Управи.

Уляна Білецька
пресова референтка

7 ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В АКРОН.

Хроніка за час від травня 1974 до лютого 1975 р.

У червні відбуто день Батька. Голова Уляна Білецька виголосила реферат "Батьки Народу", а о. Тарас Дурбак мав принагідне слово. Членка

Святковий колач, який виготовила членка 33 Відділу СУА, Клівленд, Іванна Яремко, а який привезла на XVII Конвенцію СУА госп. референтка Ірина Кашубинська, пояснюючи його символіку: три калачі це три покоління, а теж три організаційні ланки. 30 пташок — це 30 літ існування журналу, праця для Рідного Краю і організації повинна бути вічно живою і рясною, як барвінок і овес.

12-го Відділу Надія Дейчаківська з сином Миколою виконали на бандурах народні пісні, а Микола на фортепіано твір Чайковського. Дівчатка з Акрону під проводом Ярослава Федевичука вивели народні танці. Сальвіна Іваницька відчитала гуморестку Анни Завадівської "Очі". "Батька року" Павла Волянського декорували квіткою Ольга Луців і Андрій Мартинюк.

У вересні на місячних сходинах прочитано доповідь "Образ сьогочасної України", а голова Уляна Білецька поділилася враженнями з 3-денного побуту в Гарварді. Там вона мала показ писання писанок, декорування свічок і в'язання герданів, а головню лемківської селянки, а також доповідь про українську вишивку. У жовтні членки були в Клівленді на імпрезі 33-го Відділу "День Подяки". У листопаді Відділ виступав на фестивалі Міжнародного Інституту. Ляльки в

національних, регіональних одягах притягали любителів колекцій. На мапі України були зазначені місцевості, з яких походили одяги.

Атракцією був великодний стіл. Стилево прикрашена волинська пасха, кошук із свяченим, образ гагілок, притягали глядачів. Зацікавлені ставили питання і вислухували пояснення. Дехто вперше довідався, що він українського роду, бо від батьків знав, що з "Галіції". На інших столах були вишивки з різних околиць України — від барвистих гуцульських до пастилевих степових квітів і білих меріжок. Були зразки різьби, кераміки, ялинкових прикрас і лемківської силанки. Виставка придбала прихильників нашої культури серед американців. Не зважаючи на погану погоду "Різдвяний Базар" 1-шого грудня дав задовільний прихід.

Дня 15-го грудня відбуто Загальні Збори. Нову Управу очолила Анна Баран.

Уляна Білецька
культурно-освітня референтка

8 ВІДДІЛ ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ В КЛІВЛЕНДІ.

Хроніка за час від травня 1974 до лютого 1975 р.

Дня 26-го червня відбулися христини Відділу у домівці США. Голова Віра Бучковська відкрила імпрезу молитвою. Привітала гостей представниць Окружної Управи і Відділів 7-го, з Акрону, 12-го і 33-го з Клівленду. Секретарка Оксана Павник відчитала вичерпну доповідь про патронку Відділу Аллу Горську. Голова Окружної Управи Марія Грушкевич вручила Відділові Членську Грамоту, з'ясовуючи при тому завдання і вклад Відділу у велику сім'ю Союзу Українок Америки. Господарська референтка вітала за традицією хлібом — трома плетеними колачами і бажала, щоб праця плелася так само гарно і складно, а крижмо — серветка вишита червоними і чорними нитками, нехай нагадує, що завжди повинна горіти у серцях любов до України і не сміє уставати турбота про її тяжку долю. Побажання від 33-го Відділу зложила голова Стефанія Цегельська, а від 7-го голова Уляна Білецька. По офіційній частині членки угощали кавою,

В Відділі США. Комітет різдвяного базару. Від права: голова комітету — Марійка Василина, Касирка — Дарія Трач, Соня Черень, секретарка — Володзя Краснянська, нововибрана голова — Оксана Смеречинська.

Christmas
Bazaar Committee of Branch #8.

солодким і тортом, прикрашеним роменами.

У вересні голова Віра Бучковська приготувала від Відділу станок з печивом під час виставки різьби і кераміки в магазині "Народна Культура". Відвідувачі вгощалися печивом і імпортованими винами, що їх дав магазин. Магазин приймає до продажу вироби народного мистецтва.

Членки Відділу поставили собі за мету, зорганізувати українську телевізійну програму для дітей. Нав'язано контакт з організаторками програми "У тітки Квітки" в Канаді і пороблено заходи в тій справі.

Дня 8-го грудня відбувся спільний різдвяний базар Відділів США. Ми мали багато вишиваних дрібничок; брошки, закладки до книжок, прикраси на ялинку то що. Увагу звертали живі квіти у звисаючих глечиках і хатні капці, прикрашені взорами. На продаж були образи Дарії Кульчицької з Янгстауну. На вигравку була гарна вишита низом подушка. Базар приготував Комітет під проводом Марійки Василяни.

Дня 9-го січня відбулися загальні збори. Вибрано нову управу в складі: голова — Оксана Смеречинська, заступниця — Марійка Василяна, секретарка — Влодзя Краснянська і касирка Дарія Трач.

Віра Бучковська

12 ВІДДІЛ США ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ В КЛІВЛЕНДІ

Від травня 1974 до січня 1975 р.

Відділ нав'язав контакт з місцевою радіостанцією WERE і в неділю 30 червня 1974 р. група панелістів продовж 6-ти годин інформувала американський світ про Україну. Панелістками були членки Відділу: Ніля Винярска, Дарія Городиська, Наталка Заплатинська та Олена Хміляк, яку Відділ запросив до участі в панелю. Панелісти насвітлили історію України а найбільше часу присвятили сучасним подіям в Україні. Зі станцією були телефонічно получені д-р Андрій Зварун з Балтімору і Роман Купчинський з Нью-Йорку, які понад годину говорили про теперішні арешти й суди в Україні, про трактування політичних в'язнів у тюрмах і таборах, про Валентина Мороза, Ніну Строкату та інших в'язнів.

У червні Відділ брав участь у міжнародному базарі "Під одним прапором".

У жовтні Відділ упаштував надзвичайно приемний "Вечір гумору і сатири" поетеси Зої Когут.

Три членки Відділу взяли участь у Ювілейній Конвенції США в Нью-Йорку (29.XI — 1.XII) на якій Надя Дейчаківська виголосила реферат на тему: "Перспективи на майбутнє", а Виховна референтка Відділу Таня Космос

Членки 12 Відділу при базаровому столі. Від ліва: Надя Дейчаківська, Ніля Винярська, Ліда Вирста, Анна Завадівська, Дарія Городиська, Олена Топорович, Ірина Сахно, Юля Трач.

вислала свій реферат на панель Виховної Комісії.

У грудні відбувся різдвяний базар, на якому можна було набути ручно роблені подарунки а теж книжки, забавки, гри тощо.

Цього самого місяця під час різдвяного сезону у Жіночому Клубі у Брексвіл, Огайо пишалася поміж 8-ма ялинками також українська, прибрана ланцюжками, іжачками, павучками та ручно мальованими кулями. Вершок ялинки прикрашував візантійський ангел, а по боках свічечки. Приготуванням прикрає і декорацією ялинки зайнялися Надя Дейчаківська і Дарія Городиська.

Почався другий рік нашої світлички зайняття якої відбуваються 4 дні в тиждні. Світличка нараховує 26 дітей і поділена на дві групи. Одну групу дітей провадиться виключно українською мовою, другу — двома мовами. Світличку провадить минулорічна вчителька Оленка Топорович. Діти радо приходять до світлички і люблять свою вчительку, яка завжди щось цікавого для них приготує, напр. прогульку до зоологічного городу, пожежної станиці, або якусь ручну роботу. При світличці існує Батьківський Комітет, який тепер очолює Варка Стецура. Комітет дбає про устаткування світлички, про нові гри, забавки. Гурток Книголюбів при 12-тому Відділі, під проводом Н. Дейчаківської, дальше працює. Закінчив обговорювати твори Солже-

нічина. На сходинах 2-го березня. Гурток запросив місцевого письменника Олексу Ізарського, автора трилогії: "Ранок", "Полтава", "Чудо в Місловіцах". Уривки своїх творів автор друкує часто в журналі "Сучасність".

Завдяки голові Відділу Любі Дармохвал, яка координує працю, Відділ відбуває регулярно свої сходинах, на яких плянується і полагоджується

Вечір гумору і сатири 12 Відділ. Від ліва сидять: Лєся Кусяка — голова, Люба Дармохвал, Зоя Козут, Ніля Винярська, Анна Завадівська. Стоять: Юля Трач, Надя Дейчаківська, Наталка Заплатинська, Дарія Дубас, Ніля Козут, Дарія Городиська, Ірена Сахно, Дарія Дрєвницька, Ліда Вирста, Стефанія Хома.

An evening of humor and satire with Branch 12.

біжучі справи. Вислано телеграми і листи до багатьох осіб, і установ і до місцевої американської преси в справі наших в'язнів, головню В. Мороза.

Навесну заплановано "Виставку книжки" з нагоди 100-річчя поселення українців в Америці. Виставка відбудеться у Парма-Снов бібліотеці. Тут також відбудеться Великодня виставка з поясненням великодніх звичаїв. Подібна виставка — показ великоднього стола відбудеться у Брексвіл бібліотеці, де головою відділу дитячої літератури є організаторка нашого Гуртка Книголюбів Н. Дейчаківська.

Анна Завадівська
пресова референтка

33 ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЛІВЛЕНДІ.

Хроніка за час від травня 1974 до лютого 1975 р.

Дня 12-го травня відбулися ширші сходинах Відділу — "День Матері". Сходинах відкрила голова Стефанія Цегельська засвіченням трьох свічок, присвячених нашим нерозривним матерям: Церкві, Україні і рідній мамі. Реферат відчитала культурно-освітня референтка Любов Мичковська. Фортепіянове сольо виконала Рєня Гнилка, а деклямацію Мирон Антонів, діти наших членок.

Сходина 21-го червня присвячено 30-літтю бою під Бродами. Доповідач, поручник Дивізії "Галичина" інж. П. Трач розповів історію Дивізії, а особливо бою під Бродами і момент перетворення цього з'єднання в Українську Національну Армію.

В днях 14-го і 15-го вересня відбулася виставка "Тканини, вишивки, одяг, світлини і документи села Угринів пов. Сокаль." "Організаторка виставки і власниця майже всіх експонатів Ірина Кашубинська з Іванною Яремко мистецькою референткою і Марією Фаріон касиркою Комітету "Українська Спадщина" розложили виставку. Мистецька референтка була незвичайно винахідлива. На кріселка садка вдягано сорочки, що робило враження манекінів. Вішаки і стояки для малювання вживано під тканини. Це причинилося до доброго використання простору домівки СУА і надало виставці музейного характеру. Виставлено 22 настільники й обруси ткані і вишивані, 9 жіночих сорочок, 9 полотняних хусток з минулого століття, рушники, серветки, дівочий святковий одяг з 1940-их літ, пазуху мужеської сорочки і гердан. На одному столі, так як це було вдома, лежав прикритий настільником хліб, а коло нього ніж. Між документами була книжка "Повята Сокальські" Бронислава Сокальського з 1899 року з розділом "Угринів", "Спогади про село Угринів" видання "Богослові" ч. 38 — Рим 1968 р., угринівське весілля з нотами і альбом світлин. Дижурвали на виставці Олена Карп'як-Бенцаль, Стефанія Цегельська і Стефанія Сікора. Пояснення давала Ірина Кашубинська. Понад 200 відвідувачів зі захопленням оглядали зразки мистецтва одного села і подивлялися, що можна було зібрати так багато річей. Прихід передано Комітетові "Українська Спадщина".

Дня 21-го вересня ширші сходина присвячено історикові Валентині Морозові, якраз у 80-ий день його голодівки. Голова Стефанія Цегельська відчитала "Спробу життєпису Валентина Мороза" Івanni Савицької.

Дня 27-го жовтня відбувся бенкет "День Подяки" у 25-ліття поселення політичної еміграції в Америці і 30-ліття журналу "Наше Життя". Велика зала церкви св. Йосафата була гарно прибранна осінніми квітами. На головному столі пишались символічні плетені калачі з тридцяти пташками і ювілейним "25" роботи Івanni Яремко. Марія

Виставка мистецьких виробів села Угринів, влаштована 33 Відд. СУА
Folk art exhibit from the village Uhryniw — presented by Branch 33.

Фаріон влаштувала виставку річників "Нашого Життя" і інших видань журналу. Показано окремі фази процесу як повстає число "Нашого Життя".

При вході на залю були столи з перекусками і пончем. Посередині у морі петунії виднів вітрильничок з кавуна і мельону.

Свято відкрила голова Стефанія Цегельська. З'ясувала значіння ювілею і привітала присутніх. Залю гучними оплесками виявила вдячність спонзорам і почесним гостям: адвокату Іванові Білінському, Іванові Ковалеві, Михайлові Колодієві, Марії і Григорієві Кукізам, Катерині Мураль, Марії Онищак і другим, що не змогли прийти. Парох о. декан Ярослав Сірко провів молитву перед обідом. Після обіду промовляла голова Окружної Управи Марія Грушкевич і представила головного промовця — письменницю і редакторку "Нашого Життя" Уляну Любич. Тема її доповіді була "На шляху від минулого в майбутнє".

У програмі виступили танцюристи СУМА Осередку ім. Т. Шевченка, яких глядачі прийняли спонтанними оплесками. Студентка Д. Слободян проспівала кілька пісень при фортепіановому супроводі Галі Яцишин. Деклямацією "Поворот в Україну" Ярko Сидір до сліз зворушив публіку. Курінь пластунок "Бури-верхи" виконав гумореску пера Ліді Голіян на тему 25-ліття приїзду політичної іміграції.

Ольга Дем'янчук, голова Комітету Святкувань прочитала молитву СУА. На закінчення о. Іван Оришкевич провів молитву, а присутні відспівали "Ще не вмерла".

Дня 17-го листопада відбулася дитяча костюмівка. Цікаву програму підготувала помічниця садівнички студентка Галя Яцишин.

Дня 8-го грудня влаштовано разом з іншими місцевими Відділами різдвяний базар, який пройшов з великим успіхом. Крім святкового печива Відділ мав ще емалії Шонк-Русича, вишивки, різьбу, платівки, святочні картки, забавки для дітей, колосся, пахуче сіно, кутю, мід і гриби. Вигравкою на суспільну опіку була вишивана подушка і образ, подарований Софією Лаголою. У кухні видавано обіди і каву під проводом Олександри Мачалаби.

Дня 18-го січня відбулася традиційна різдвяна зустріч у домівки СУА. Зустріч відкрила голова Стефанія Цегельська засвітивши символічні свічки. Отець декан Ярослав Сірко заінтонував Бог Предвічний, а потім поблагословив трапезу. Всі вгощалися традиційними стравами, приготованими господарською референтурою.

Ірина Кашубинська у гутірці про традиції Свят-Вечора, нав'язала до наших сьогоднішніх завдань і обов'язків. Підкреслила вагу несення допомоги потребуючим організо-

Вітрильник на столі з приставками під час "Дня Подяки" влашт. 33. Відд.

A melon in form of a sailboat decorating table of Branch 33 during Thanksgiving Day.

ваним жіноцтвом. Наш Відділ перший розпочав стипендійну акцію в 1967 р. з ініціативи тодішньої референтки суспільної опіки Стефанії Шевчук. Нині до Бразилії йдуть чотири стипендії через Відділ, а дві членки висилають їх поза Відділом. Всі членки поділяли радість Дарії Говикович, що перша прийняла це почесне зобов'язання, бо її стипендистка Оля Корчагін закінчила успішно студії журналістики. На жаль, не працює по фаху, бо як пише: "Мої очі звернені на добро українського народу. Ми в Бразилії майже потапаємо. Я журюся тим і роблю, що можу від себе, тому працюю в гуртожитку".

Відділ висилає допомоги українським дітям і студентам до країв Європи.

На місці наша членка Миросла Грабець веде бюро суспільної опіки. Робиться велику роботу. Рук до праці мало, тому треба приєднувати більше членок.

Учасниця визвольних змагань Марія Янів прочитала власний етюд "Свят-Вечір у Рідному Краю". Донька членки Реня Гнилка деклямувала вірш Михайла Маморського "Буду я з тобою, Рідний Краю".

Голова Окружної Управи Марія Грушкевич у своєму слові подала поконвенційні рефлексії, підчеркуючи важливість купна дому СУА і заохочуючи до акції набуття цеглин. Веселий настрій викликала секретарка Ярослава Гергель гуморескою власного пера "Ідемо на конвенцію" в якій описала пригоди і події під час Конвенції вісьмох членок Відділу.

Читання гуморески присутні переривали сміхом і оплесками. На таблиці були розвішені картони з світлинами різних моментів Конвенції. Довго співали присутні коляди між ними багато призабутих.

Господарські референтки Мачалаба Олександра і Фік Ольга організували на всі сходи і імпрези буфети, обіди і печиво на продаж.

Ольга Дем'янчук
заступниця голови і пресова референтка.

69 ВІДДІЛ СУА ім. НАТАЛІЇ КОБРИНСЬКОЇ, ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Хроніка до кінця 1974

Відділ нараховує 35 членок, з них 20 передплачують "Наше Життя". У травні відбувся базар у "Мід-Вей-Молл", який тривав три дні. Продавано печиво й вареники. Дохід виніс 227 дол.

У червні під час церковного бенкету членки Відділу зайнялися прийняттям. Дохід призначено на українську школу. Відбувся також виступ танцювальної групи в телевізії, спонзорований СУА. Другий виступ тієї групи відбувся під проводом Лариси Пашин у вересні для міського "Сивік Сентер Сервіс".

У липні Відділ взяв участь у міжнародному фестивалі. Відділ спонзорував українську принцесу Олю Трипняк.

Цього самого місяця членки Відділу помагали церковним організаціям готувати вареники.

У серпні відбувся союзний пікнік у гостинному домі дра Ю. Сілецького й його дружини Тетяни, членки Відділу. Союзнянки з чоловіками провели дуже гарно час серед природи. Деякі членки виявили бажання влаштувати такі пікніки у своїх домах. У серпні Відділ зайнявся збіркою на фонд оборони В. Мороза.

Суспільна опіка допомагає сиротам у Бразилії висиланням пачок з одягом і книжками. Кожного року висилається стипендію і поміч родинам у Польщі і Німеччині.

У 1974 році Відділ відбув 6 ширших сходин і 11 засідань управи. Відчитано 6 рефератів: уривок із книжки А. Радигіна "Розповідь про бачене й пережите" — Марія Пашин; "Три останні роки поета на волі" —

Ольга Корчагін — перша стипендистка-градуантка журналістики

присвята Шевченкові — Оксана Лотоцька з Канади (мама членки Богдани Сілецької); "Ольга Басараб" — реферат Окружної Управи, який прочитала Марія Андрійович. Реферат про В. Мороза вголосила Марія Пашин; "Листопадовий спомин" — Марія Дейчаківська і "Спомин про митрополита А. Шептицького" — Евстахія Мацілінська.

У грудні Відділ перевибрав управу на 1975-ий рік.

Марія Нестеренко
пресова референтка

ПОДЯКА

Складаю щирю подяку Екзекутиві Союзу Українок Америки, Окружній Управі СУА в Нью Джерзі, 28 Відділові СУА в Ньюарку, всім Рідним, а головною теті Оксані Артимішин, сестрі Дарії Черник, о. совітникові Петрові Чавсові, приятелям і знайомим за Служби Божі, датки на добродійні цілі і вияви співчуття з приводу смерті моєї матері бл. п. Софії Банах. Замість квітів на могилу Покійної складаю 50.00 дол. (дві цеголки) на розбудову Музею СУА.

Ольга Муссаковська

22-ий Відділ СУА в Чикаго з нагоди святкування 25-ліття Відділу складає 250.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Ще раз повідомляємо, що бюро Централі та адміністрації "Нашого Життя" перенесено до Нью-Йорку:

108 Second Ave
New York, N.Y. 10003

Замість квітів

Замість квітів на могилу бл. п. **Михайла Юрія Гаврилюка**, сина нашої членки, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині покійного висловлюємо щире співчуття.

Членки І-го Відділу СУА в Нью-Йорку

Замість квітів на свіжі могили наших членок: бл. п. **Олімпіяди Подубинської**, **Марії Белеге**, **Анастасії Яблонської**, складаємо 15.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

17 Відділ СУА Міямі, Фл.

В пам'ять нашої дорогої членки, бл. п. **Анни Німчановської** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

22 Відділ СУА в Чикаго

Замість квітів на свіжій могилу бл. п. **Григорія Голубця**, чоловіка нашої членки Анастасії Голубець, складаємо 38.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя". Дружині і родині покійного висловлюємо щире співчуття.

33 Відділ СУА Парма, Огайо

Замість квітів на свіжій могилу бл. п. **Анни Хариш**, матері нашої членки Теодори Хариш, зібраних на листу 103.00 дол. пересилаємо на "Фонд 500"

59 Відділ СУА, Балтімор, Мд.

На листу зложили: По 100.00 дол. — Александра Сенюта. По 5.00 дол. — Ангеліна Талан, Олена Пісецька, Олена Блавацька, Дарія Коструб'як, Дарія Чорнодольська, Лідія Лемішка, Анна Поліщук, Марія Булавка, Анна Степ'як, Валя Снігура, Ганна Самутин, Слава Ласійчук, Надія Зінкевич, Люся Хай.

По 4.00 дол. — Ольга Сушко, Катря Горобійовська

По 3.00 дол. — Євгенія Чорняк, Марія Хархаліс.

По 2.00 дол. — Ольга Траске, Софія Михайлишин, Раїса Зелінська, Оксана Калиновська.

По 1.00 дол. Анна Притула.

Замість квітів на могилу нашої членки бл. п. **Софії Онуферко** складаємо 10.00 дол. цеглину на розбудову Музею СУА

64 Відділ СУА в Нью-Йорку

Замість червоної калини на незнані могили моїх замучених братів **Володимира** і **Ярослава** складаю 150.00 дол. на стипендію для української студентки в Бразилії.

Клавдія Т. Салюк членка 71-го Відділу СУА

В п'ятнадцяту річницю смерті бл. п. письменника **Олексія Сацюка**, складаємо 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Родина

Замість квітів на свіжій могилу мого батька бл. п. **Теодора Матраль** складаю 25.00 дол. на купівлю Дому СУА і 25.00 дол. на цеглину на Музей СУА, а членкам 82-го Відділу дякую за співчуття.

Оля Гірна

Замість квітів на могилу нашої своячки бл. п. **Софії Онуферко** цеглину в сумі 25.00 дол. на Музей Союзу Українок складають Марія і Володимир Барагури та Дзвінка й Іван Бриковичі, а цеглину в сумі 10.00 дол. Софія й Орест Питлярі

Замість квітів на свіжій могилу бл. п. поета **Олеса Бабія** складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Марія Юзефович

Замість квітів на свіжій могилу бл. п. **Наталії з Руцицьких Парубчак**, складаємо на Фонд "500" 20.00 дол.

Олена і Лев Кокодинські Йонкерс, Н.Й.

Замість квітів на свіжій могилу бл. п. **Ярослави Цегельської** складаємо 20.00 дол. на Фонд Дому СУА. Родині висловлюємо глибоке співчуття.

Ярослава і Ярослав Гуменюк з донькою.

Замість квітів на свіжій могилу бл. п. проф. **Івана Криницького** складаю 20.00 дол. на Фонд "Бабусі"

Олена і Юрій Чорний

В другі роковини смерті моєї найдорожчої і незабутньої сестри бл. п. **Юліяни з Дідошаків Белей**, вдови по судовому радникові у Сяноці і бувшої активної членки, від молодих літ, Союзу Українок у Сяноці та Рочестері, Н.Й. складають 20.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Марія з Дідошаків Жовнірович з чоловіком др. Іваном

Замість квітів на могилу незабутньої нашої приятельки бл. п. **Наталії з Руцицьких Парубчак** складаємо 20.00 дол. на Музей СУА (2 цеглини)

Ольга і Юліан Муссаковські

Цеглини викуплені в 28 Відділі СУА

Замість квітів на могилу бл. п. **Маркіяна Гординського**, чоловіка членки 22 Відділу СУА Галини, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Ольга Крехтяк Чікаго

Замість квітів на могилу доброї приятельки бл. п. **В. Кривуцької**, вдови по др. Павлові Кривуцькому, дир. Земельного Банку, складають 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Теодор Баландюк з дружиною Гартфорд, Кон.

У пам'ять мого дорогого мужа бл. п. **Василя Пастернака** передаю через 23 Відділ СУА 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя"

Анна Пастернак Дітройт

Замість квітів на свіжій могилу бл. п. **Лідії Белей** складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Софія Сокологорська

Замість квітів на свіжій могилу бл. п. **др. Ореста Леськова**, чоловіка моєї похресниці Оленки, складаємо 10.00 дол. на Стипендійний Фонд для молоді у Бразилії, а родині висловлюємо щире співчуття.

Оксана і Орест Зозулі Лос Анджелес, Кал.

Замість квітів на могилу бл. п. **Ілька Василюка** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Дружині покійного Зоні Завасівській Василюк висловлюємо щире співчуття.

Ольга і Іван Федішин Дітройт

Замість квітів на могилу бл. п. **Теодозії Сидорак** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині покійної висловлюємо щире співчуття.

Ольга і Іван Федішин та Антоніна Костів, Дітройт

Замість квітів на могилу бл. п. др. **Богдана Каратницького** складаємо 10.00 дол. на Стипендійний Фонд в Бразилії.

Ірина і Дмитро Левчук
з Філадельфії

Замість квітів в десятю річницю смерті бл. п. **Катерини з Цесельських-Федорчак**, бувшої почесної членки 63 Відділу СУА, мами, бабці і прабабці, котра пережила тяжкі часи з родиною в Казахстані на Сибірі, а померла в Дітройті 2-го березня 1965 року, складаю 10.00 дол. в імені родини на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

За родину, Леонтина Галяженко
Членка 63 Відділу СУА

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Тереси Михайлів**, мами членки управи 74 Відділу Марії Баранської, складають 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"
Членки 74 Відділу СУА.

Замість квітів на далеку могилу бл. п. **проф. Михайла Німцева**, складаємо 10.00 дол. на Стипендійний Фонд в Бразилії.

Дарія і інж. Микола Хемич

Замість квітів на далеку могилу бл. п. **Тети Софії Банах** складаємо 2 цеглини по 10. дол. на Музей СУА

Ірина і Антін Руцицькі

Замість квітів на далеку могилу бл. п. **Софії Банах**, матері Олі Муссаковської, складають 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Марія Світій і Іванна Галапац
Бруклін, Н. Й.

Замість квітів на могилу бл. п. **Ольги Гореви**, дорогої бабусі нашої приятельки Наталії Даниленко, складаємо 10.00 дол. на Фонд "Бабусі".

Леся і Юрій Мацьків
Чері Гіп. Н. Дж.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Теодора Матраль**, батька нашої членки п. Олі Гірної, складаємо 10.00 дол на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Членки 82 Відділу СУА в Н.Й.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Марії Леськів-Букавин**, матері п. Олі Городецької, складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Ярослава і Ярослав Букачевські

Замість квітів на свіжу могилу в Австралії бл. п. **проф. Михайла Німцева**, нашого дорогого приятеля, складаємо 10.00 дол. на Стипендійний Фонд в Бразилії.

Наталія і др. Роман Миколаєвич

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Наталії з Руцицьких Парубчак** складаємо 10.00 дол. на Степендійний Фонд СУА для нашої молоді в Бразилії. Родині покійної висловлюємо найщиріші співчуття.

Михайлина і Мирослава Юрчуки
Амстердам, Н.Й..

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої сестри бл. п. **Анни Адамович**, складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Михайлина Пилипець
Рочестер, Н. Й.

Замість квітів на свіжу і передчасну могилу нашої знайомої бл. п. **Марії Феник Малиновської**, складаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а чоловікові п-нові Ярославові і доні Софійці пересилаю щире співчуття.

Леонтина Галяженко
чл. 63 Відділу СУА

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Ілька Василюка**, мужа членки 63-го Відділу СУА, який помер ненадіно, складаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Дружині Софії, як і родині, висловлюю своє щире співчуття.

Леонтина Галяженко
чл. 63 Відділу СУА

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 23-го грудня 1974 р. відійшла у Вічність по довгій недужі членка 26-го Відділу бл. п. **СОФІЯ ВЕРГУН** з дому **Майко**.

Покійна походила з села Квасова, повіт Сокаль. До Америки приїхала молодою дівчиною — 1912 р. Одружилася з Михайлом Вергуном. До 26-го Відділу належала від його оснування. Була сталою передплатницею "Нашого Життя".

Була доброї вдачі, жертвенна, ніколи не жаліла гроша на загальні потреби. Помагала працюю в усяких починах громади. Належала також до Сестрицтва ПДМ і кілька років була в його управі, тож членки СУА і

Сестрицтва відпровадили Покійну з прапором і відзнаками до церкви НЗПДМ в Гемтремку, а відтак на цвинтар Монт Олівет. На цвинтарі прощала Покійну Катерина Кобаса.

Покійна залишила в глибокому смутку дві дочки Марію і Стефу та сина Івана, синову, зятя, чотири внуки і три правнуки.

Спи, дорога Сестро союзанко, нехай американська земля буде Тобі легкою!

Управа 26-го Відділу СУА

Дня 18-го січня ц. р. померла в Монреалі у віці 75 років бл. п. **ВАЛЛІ КРИВУЦЬКА**.

Покійна була німецького роду, але вийшла молодою за дир. Павла Кривуцького і стала свідомою україночку. Перейшла з чоловіком Визвольні Змагання, пережила трагедію невдачі, хворіла тифом, зазнала злиднів скитальщини.

При кінці 20-их років, коли чоловік Валлі став директором Земельного Банку, вони поселилися у Львові. Крім щедрих датків не жаліла часу і праці на добродійні акції, чи корисні імпрези. Про її численні жертви на добродійні цілі не знала навіть рідня. Вона адоптувала сироту з Східньої України, як сестру для власної доні. Була веселою, погідною вдачі. Великий круг її приятелів і знайомих зі Львова і з еміграції, розкнених по всьому світу з правдивим жалем згадає її смерть.

ВЕСНА В ЛІСІ

Вже сніжок в ліску розтав,
Лиш течуть струмочки,
Зеленіє сон-трава
Й молоді листочки.
Білка кинула дупло:

"Там нема порядку!"
І буде на гілках
Другу, літню хатку.
Лиска витягла дітей:
"Грайтеся надворі,
Поки чисто замету
В нашім коридорі".
І кумедний бурундук

Вилізає з нірки
І швиденько вигріба
Сміття на задвірки.
А над ними у гіллі
Гам, і свист, і крики —
Чистять гнізда там пташки,
І малі й великі.

К. Перелісна

П'ять Братиків

П'ять братиків прийшли до школи — були ще маленькі. Треба було їм писати, але перо було для них тяжке. Перший брат мовив:

— Я сам пера не підйму!

А другий сказав: — Подожди, братіку, я тобі поможу!

І поміг. Підняли перо вдвох, але незабаром стали гукати:

— Впаде перо, впаде! Ми не можемо його стримати!

Тоді третій брат озвався: — Я вам поможу!

І поміг. Тепер уже тримали перо міцно, але все ще гукали: — Нехай нас хтонебудь підтримає, як будемо писати.

Тоді четвертий і п'ятий брати погодилися, що будуть їх підпирати, як вони писатимуть. І підтримали, і писалося їм добре. Отже, один брат був би нічого не вдіяв, а всім вкупі добре пішло.

Що ж це воно таке? Які це брати, що писали аж уп'ятьох одним пером?

Завдання: Відповідajte, діти, на це питання: хто ці братики?

Олена Пчілка

МАТУСИНА ДОПОМОГА

АЛЛА КОССОВСЬКА

Вивела біла качка аж дванадцяттеро маленьких, жовтеньких, пухнастих каченяток.

Ходила щаслива мама по садочку, покрякує від задоволення: не даремно помучилася від спеки і спраги сидючи на яечках вийшли дітки на славу, здоровенькі і веселі. От тільки біда, що занадто жваві, ні хвилинки не можуть побути спокійно, все розбігаються усебіч! Котресь заховається під вербою, що росте серед садочка, спустивши аж до землі свої густі кучеряві віти, котресь побігло до миски з водою, щоб поплавати, відсвіжитися, а котресь вже забігло аж до городу і там шукає собі чогось поміж грядок з огірками і помідорами.

А мамі клопіт! Усіх треба доглянути, щоб не вскочили в халепу, щоб не загубилося якесь, щоб не потрапило в пашу страшного сусідського собаки, або в пазурі рудого хазяйського kota.

А рахувати мама-качка не вміє. Знає тільки, що мусить бути величенький табунець її діток, а скільки їх-не знає.

Якось ходила так мама-качка по садочку. Принесли каченяткам їсти, збіглися вони на поживу. Бачить мама-качка, наче когось бракує, наче табунець трохи менший, ніж має бути.

Залишила мама-качка діток снідати, а сама подалася шукати своє заблукане дитя. Ходила-ходила скрізь, нема! Вже хотіла вертатися до гурту, коли чує: на городі щось пищить у високій траві: пі-пі-пі! Голосочок слабенький, але мати почула і перевальцем побігла туди, звідки він почувся. Дивиться: заплуталося каченятко крильцями і лапками між стеблини

"крученого панича" і хмелю і не може виплутатись. Тут і наспіла матусина допомога! Своїми лапами мама-качка почала розривати цупку траву і за хвилину каченятко вже весело бігло до гурту, разом зі своєю мамою.

ПЕТРО КІЗКО

АКРОСТИХ

Вікна ми повідчиняли,
Ех, як гарно всюди стало!
Сонце гріє, скрізь тепло,
Наче так ще й не було.
А оце ж і є вона...

(Весна)

ВЕСНА

Яка ж вона гарнесенька, квітна,
Зелено-листа, голуба, ясна
Наша милая весна!
Ще із ліжечка встається,
А по хаті сонечко сміється,
Крізь віконця золотенько лється.
Тепло, гарно, просторо усюди,
Аж сміються, тішаться всі люди,
Вільно дихать на повні груди.
І листвіє, квітне скрізь рослина,
Розростається наша рідная калина
І радіє радісна дитина.
Яка ж вона гарнесенька, квітна,
Зелено-листа, голуба, ясна
Наша милая весна!

1972

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 25-го січня 1975 р. відійшла у Вічність на 80-му році життя довголітня членка 4-го Відділу бл. п. **АНАСТАЗІЯ БАЗАР**.

Бл. п. Анастасія народилася в селі Бутини у Західній Україні. До Америки приїхала в 1911 р. Одружилася з Іваном Базарем. Господь поблагословив їх донечкою Анною і сином Володимиром.

Спочатку Анастасія включилася в ряди Сестрицтва при храмі св. Юра, де була парафіянкою. У 1925 р. стала членкою 4-го Відділу СУА. Вона сповняла свої членські обов'язки, була жертвенною й радо помагала Відділові своєю працею.

Пережила тяжкий удар, коли втратила тринадцятилітню донечку, а незабаром у 1941 р. нагло помер її чоловік. Від того часу вже ніколи не відзискала давньої сили. Хоч хворіла серцем, то не опускала своєї організації. Раділа, що дочекалася 50-ліття існування СУА, який так дуже любила. І в цьому ювілейному році відійшла у Вічність.

Залишила в смутку сина Володимира з дружиною Марією й онукою Мильнею.

Тіло Покійної було зложено в

похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку. Дня 26-го січня була відслужена заупокійна відправа, у якій членки Відділу взяли численну участь. Прощальне слово від Відділу сказала заступниця голови Іванна Бенцаль. З великим жалем членки відпровадити Покійну на вічний спочинок. Над могилою прощали її голова Відділу Софія Серафим.

Після похорону відбулися поминки, під час яких учасники зложили 30 дол. на пресовий фонд "Нашого Життя".

Управа 4-го Відділу СУА Нью-Йорк

Ділимося сумною вісткою з організованим жіноцтвом СУА, що 30-го грудня 1974 р. відійшла у Вічність по довгій недозі на 78-му році свого трудолюбного життя членка 5-го Відділу в Дітройті бл. п. **АННА РЕПЕЦЬКА**.

Покійна походила з села Котузєва, повіт Підгайці в Західній Україні. Належала до 5-го Відділу довгі роки. Була дуже прикладною членкою. Виконувала обов'язки господині на всіх імпрезах. Кілька років була касиркою, сповняючи сумлінно свої обов'язки. Покійна належала також до церковного Сестрицтва НЗПДМ, помагаючи по зможі парафії.

Влітку, коли шкільні діти були на вакаційних оселях, Покійна займалася кухнею. Діти дуже її любили і горнулися до неї, як до рідної мами, бо Покійна була спокійної й веселої вдачі.

Похорон відбувся 3-го січня 1975 р. з похоронного заведення

Бугая. Участь у похоронах взяла численна родина, приятелі й членки 5-го Відділу з відзнаками, а також членки Сестрицтва НЗПДМ.

Покійна залишила в глибокому смутку дві дочки і п'ять внуків та ближчу й дальшу родину. Дочка-вдова Текля Гринчук з сином Михасем живуть у Дітройті, а дочка Марія з чоловіком Миколаєм Говдою і родинною і брат Покійної Михайло живуть у Західній Україні.

Прощальну промову над могилою виголосила пресова референтка 5-го Відділу Анастасія Біловус, яка, між іншим, сказала: "Не судилося Покійній діждати здійснення мрій, а її душа, наче пташка, відлетіла в вирій".

Нехай Господь милосердний потішить засмучену родину, а душу Покійної прийме там, де всі праведні спочивають, а земля Вашингтона хай буде їй легкою.

Вічна їй пам'ять!

Список членок, 5-го Відділу СУА, що склали однодоларові пожертви на запасний фонд "Нашого Життя" в пам'ять бл. п. Анни Репецької: П. Будзол, А. Біловус, П. Статкевич, М. Сослер, К. Сосновська, М. Никифорук, А. Патра, Підпильчук, А. Паславська, Д. Морозовська, П. Малишка, А. Микитинська, М. Ворек, Д. Генік, М. Красіць а, А. Галишин, С. Голуб, Н. Ферко, Я. Климишин, М. Будзол.

Ділимося сумною вісткою з усім організованим жіноцтвом СУА, що в 1974 р. відійшли у Вічність три членки 5-го Відділу в Дітройті — **Марія Гальонська, Анна Хомицька і Марія Грудна**.

Покійні належали до Відділу від початку його заснування. Вони були добрими і діяльними членками.

Нехай милосердний Господь потішить їхні засмучені родини, а душі Покійних нехай оселяться там, де всі праведні спочивають. Вічна їм пам'ять!

За управу 5-го Відділу СУА в

Софія Голуб, секретарка

НАШЕ ЖИТТЯ, КВІТЕНЬ 1975

Ділимося сумною вісткою з членками СУА, що 19-го січня 1975 р. відійшла у Вічність на 63-му році життя бл. п. **ОЛІМПЯДА ПОДУБИНЬСЬКА**, членка 17-го Відділу ім. Олени Теліги в Маямі.

Була невтомною громадською діячкою, займала пост голови 17-го Відділу, виконувала обов'язки культурно-освітньої й пресової референтки. В Україні і скитальських таборах була вчителькою і директоркою української гімназії. У Маямі стала вчителькою школи українознавства.

Залишила в глибокому смутку чоловіка Василя, дочку Зоряну з родиною і членок-союзнок, які її цінили й шанували за віддану працю для свого народу.

Покійна похоронена в Бавнд-Бруку. Панахиду відправлено в Маямі з великою участю членства й громадянства.

Покійну прощали від СУА голова І. Ракуш, від громади п. А. Рій, п. Л. Візняк і п. Дж. Кочкодан по-англійськи.

Виконуючи останню волю Покійної Відділ зібрав і переслав замість квітів на Вільну Українську Академію Наук 95.00 дол.

Спи Дорога Посестро, хай американська земля буде Тобі легкою!

Соня Микитка,
секретарка 17-го Відділу
в Маямі.

СФУЖО (закінчення)

Христина Пастершанк — Саскатун, Ірина Пеленська — Дітройт (74, 75, 76) Ніна Пеленська — Монреал, Іванна Пенкальська — Філядельфія (70, 71, 72, 73, 74), Катерина Пелешок — Нью-Йорк (75), Олена Перецька (75) і Васирина Петришин — Дітройт, Анна Погорецька і Люба Поліщук — Саскатун, Марія Проців — Торонто (73, 74, 75), Олена Процюк — Нью-Йорк (75), Мирослава Прокопович — Філядельфія, Анна Прийма — Едмонтон.

Дора Рак — Мейплвуд, Катерина Редкевич — Монреал (73), Павлина Різник — Норт Порт Шарлот, Ірина Роговська — Монреал, Марія Романов (75) і Анна Роздільська — Саскатун, др. Галина Рудницька (73) і Анна Рузанек — Монреал.

(Далі буде)

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю: від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: 674-5508 (код. 212). Адреса: 108 Second Ave. New York, N. Y. 10003

РІЧНІ ЗБОРИ

21 ВІДДІЛ СУА, БРУКЛІН, Н. Й.

Річні загальні збори відбулися 16-го лютого 1975 р. Збори відкрила молитвою голова Відділу Зеновія Колодій. Вона привітала присутніх членів і делегатку Окружної Управи Оксану Щур. Повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членок.

До президії зборів вибрано М. Рейнарівич предсідницею, Е. Ройовську секретаркою й Оксану Щур почесною членкою. Звітували: голова — Зеновія Колодій, заступниця голови — М. Михайлів, секретарка — Е. Ройовська, касирка — Я. Зарицька і всі референтки. За Контрольну Комісію звітувала її голова Т. Майда. Згідно її звіту касові книги були ведені точно. Вона поставила внесок на схвалення абсолюторії уступаючій Управі. Цей внесок збори прийняли одногосно.

У склад номінаційної комісії ввійшли: Я. Зарицька, Е. Ройовська і М. Рейнарівич. Комісія подала склад нової управи й у висліді голосування збори прийняли її пропозицію.

Нова управа: М. Михайлів — голова, В. Кука — заступниця голови, Е. Ройовська — секретарка, Я. Зарицька — касирка. Референтки: Віра Кука — організаційна, М. Рейнарівич — культурно-освітня, Оксана Богданович — пресова, І. Кордуба, М. Бартошевич і К. Лебідь — суспільної опіки,

М. Круг, П. Козяк, М. Козяк Буліч і А. Теребецька — господарські. До Контрольної Комісії ввійшли: З. Колодій — голова, О. Подусовська і М. Жежелевська — членки.

Збори закінчила молитвою ново-вибрана голова М. Михайлів. При солодкому й чаю присутні гуторили й обмінювалися думками.

Оксана Богданович
пресова референтка

33 ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Дня 2-го лютого 1975 р. відбулися загальні збори Відділу в домівці СУА в Пармі в присутності 53 членок. У заступстві неприсутньої голови Відділу Стефанії Цегельської збори відкрила заступниця голови О. Дем'янчук. Молитвою й однохвилинною мовчанкою присутні вшанували пам'ять померлих у минулому році членок.

Вибрано президію зборів у складі: Євгенія Дубас — голова, Юлія Тарнавська — секретарка. Голова президії подала порядок зборів, який присутні прийняли одногосно. Протокол із зборів попереднього року відчитала Ярослава Гергель. Звітування започаткувала заступниця голови О. Дем'янчук. Вона зложила подяку управі і всім членкам за зразкову співпрацю.

Звітували всі референтки, а їх звіти дали ясний образ праці Відділу. Після

З огляду на перенесення адміністрації і експедиції, просимо бути терпливими, якщо дата передплати не буде на час змінена на адресі, а про інші неточности в доставі повідомляти адміністрацію на адресу:

Our Life Magazine
108 2nd Avenue
New York, N. Y. 10003

звітів голова Контрольної Комісії Оля Городиська запропонувала абсолютну уступаючій управі, а її пропозицію прийнято одногосно.

На внесок голови номінаційної комісії Євгенії Дубас вибрано нову управу в такому складі: Дарія Сірко — голова, Емілія Воляник — заступниця голови, Оля Дем'янчук — друга заступниця голови, Ярослава Гергель — секретарка, Іванна Вовк — касирка, Олександра Волошин — помічниця касирки. Референтки: Стефанія Цегельська — культурно-освітня, Стефанія Сікора — організаційна, Емілія Воляник — виховна садка, Марія Яворська — касирка садка, Ольга Дем'янчук — пресова референтка, Анна Стецяк, Євгенія Гейнеш, Стефанія Вільшанецька — суспільної опіки, Марія Мудрак, Анна Павник — імпрезові, Олександра Мачалаба, Оля Фік, Ірена Стецур — господарські. Вільні члени: Зеновія Ярош, Розалія Головка. Контрольна Комісія: Оля Городиська — голова, Оля Бак, Марія Адамович. Заступниці: Марія Фаріон Ірена Кашубинська.

Нововибрана голова Дарія Сірко подякувала за довір'я і заявила, що на найближчому засіданні управі буде укладений план праці на біжучий рік.

Молитвою закінчено загальні збори.

Ольга Дем'янчук
пресова референтка

59 ВІДДІЛ СУА, БАЛТІМОРЕ, МД

Дня 23-го лютого 1975 р. відбулися річні загальні збори 59-го Відділу. Збори вела голова філіядельфійської Округи Лідія Дяченко. Після звіту голови Відділу Марії Булавки, касирки Валі Снігури, секретарки Анни Стельмах і господарської референтки Галини Пісецької, голова Контрольної Комісії Наталя Романовська подала внесок дати абсолютну уступаючій управі. Вибори нової управі перевела передсідниця зборів. До нової управі ввійшли: Марія Булавка, перевибрана головою вдруге і такі членки: Галина Пісецька, Валя Снігура, Ліда Лемішка, Надя Зінкевич, Ольга Сушко, Анна Стельмах, Катря Горобійовська, Є. Чорняк, Ольга Корж, Оксана Калиновська, Слава Ласійчук, Анна Питула, Анна Ніщук, Анна Поліщук, Раїса Зелінська і Ганна Самутин. До Контрольної Комісії вибрано: Софію Михайлишин,

Людмилу Хай і Лідію Шав'як. Розподіл функцій відбудеться на першому засіданні управі.

Раїса Зелінська
пресова референтка

71 ВІДДІЛУ СУА, ДЖЕРСИ СІТІ, Н. ДЖ.

Загальні збори Відділу відбулися 25-го січня 1975 р. в Українському Народному Домі в привності 25 членок. На збори прибула заступниця голови Округної Управи Ірина Падох. Голова Відділу Євгенія Єнсен відкрила збори молитвою і подала порядок нарад. Після прийняття порядку нарад і ствердження правосильности зборів вибрано президію, до якої ввійшли: Ірина Падох — почесна голова, Ірина Качмарська — передсідниця, Надія Кух — секретарка. Протокол зборів з попереднього року відчитала Надія Кух.

Привні заслухали звіт референток, які започаткувала фінансова референтка і касирка Г. Гаврилук. Вичерпний звіт з діяльності Відділу склала голова Є. Єнсен.

За Контрольну Комісію звітувала її голова Надія Кух, яка одобрила діяльність управі, зокрема підкреслила зразкове ведення фінансів Відділу. Вона поставила внесок на признання абсолютній уступаючій управі. Цей внесок прийнято одногосно.

Заступниця голови Округної Управи Ірина Падох подала деякі зауваження і вказівки Відділові, кладучи натиск на приєднування нових членок, яких у звітному часі прибуло шість і вибуло три.

На внесок голови номінаційної комісії Дарії Кравченко до нової управі вибрано членів попередньої з деякими пересуненнями функцій: Євгенія Єнсен — голова, Дарія Кравченко — заступниця голови, Степанія Штомпіль — секретарка, Референтки: Галина Гаврилук — фінансова і касирка, Ніна Ковбаснюк — культурно-освітня і імпрезова, Галина Білик — організаційна, Клявдія Салюк — пресова, Надія Верб'яна — заступниця пресової, Параска Шеремета — суспільної опіки, Ганна Вішка — господарська.

Склад Контрольної Комісії: Ірина Качмарська — голова, Дарія Яременко і Юлія Демченко — членки.

Вільні члени: Анна Кара, Анна Одуляк, Ольга Вітер, Степанія Білоус.

Новообрана голова Є. Єнсен подякувала за довір'я і в своєму слові висловила побажання, щоб загал членства активізувався в союзівній праці.

Збори закінчено відспіванням гимну СУА.

Клявдія Т. Салюк
пресова референтка

98 ВІДДІЛ ім. АННИ ЯРОСЛАВНИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Загальні збори Відділу відбулися в неділю 26-січня 1975 р. Зборами проводили — Лідія Бурачинська заступниця голови СФУЖО і почесна голова СУА та Лідія Дяченко — голова Округної Управи.

Вибрано нову управу на 1975 рік в такому складі: Оля Федорук — голова, Оксана Гной — заступниця голови, Зірка Погорило — секретарка, Богдана Кульба — касирка, Референтки: Марійка Панчан — імпрезова, Леся Дяченко — пресова, Ольга Симіонайдес — культурно-освітня, Оріся Гевко і Мирося Крижановська — мистецькі, Віра Андрейчик — організаційна, Марія Колибаб'юк — господарська, Віра Дотен — суспільної опіки.

Контрольна Комісія: Стефа Зиблікевич і Ірина Скульська.

Зв'язкова: Слава Головай.

На біжучий рік заплановано продовжувати влаштування мистецьких виставок, підготовлюватися до участі у святкуваннях 200-ліття незалежности Америки, посилити працю в користь власної організації у її 50-ліття і влаштувати свято з нагоди "Року Жінки".

Нововибрана голова Оля Федорук подякувала за довір'я і закликала членство до співпраці.

Леся Стахнів Дяченко
пресова референтка 98-го Відділу